

Ekumenska zbirka Srečanja
59

**»LJUBI GOSPODA, SVOJEGA BOGA ...
IN SVOJEGA BLIŽNJEGA KAKOR
SAMEGA SEBE«
(Lk 10,27)**

TEDEN MOLITVE ZA EDINOST KRISTJANOV 2024

LJUBLJANA
2024

Ekumenska zbirka Srečanja
59

**»LJUBI GOSPODA, SVOJEGA BOGA ...
IN SVOJEGA BLIŽNJEGA KAKOR
SAMEGA SEBE«
(Lk 10,27)**

TEDEN MOLITVE ZA EDINOST KRISTJANOV 2024

LJUBLJANA
2024

KAZALO

Uvodne misli	3
Priprava tedna molitve za edinstvo 2024	4
Predstavitev glavne misli tedna molitve 2024	6
Posamezni dnevi	
1. dan	12
2. dan	16
3. dan	20
4. dan	24
5. dan	29
6. dan	33
7. dan	37
8. dan	42
Ekumensko besedno bogoslužje	46
Ekumenski položaj v Burkini Faso	56
Predstavitev skupnosti <i>Nova pot</i>	59

Knjižico je po skupni predlogi vatikanskega *Dikasterija za pospeševanje edinstva kristjanov* in *Svetovnega sveta Cerkev* pripravila in tisk oskrbela Komisija za ekumenizem in medverski dialog pri Slovenski škofovski konferenci, Ljubljana, Poljanska 4. Izvirno gradivo v več jezikih je dostopno na naslednjih internetnih straneh:

<http://www.christianunity.va/content/unitacristiani/en/settimana-di-preghiera-per-l-unita/semaine-de-priere-pour-l-unite-des-chretiens-2024.html>

<https://www.oikoumene.org/resources/week-of-prayer-for-christian-unity>

Svetopisemsko besedilo je vzeto iz Slovenskega standardnega prevoda Svetega pisma (SSP). Copyright © 1996, 1997 Društvo Svetopisemska družba Slovenije, z dovoljenjem. Vse pravice pridržane.

Odgovarja: škof dr. Peter Štumpf, predsednik Komisije za ekumenizem in medverski dialog.

Tehnična obdelava: Emil Pevec, Trzin.

Tisk: Salve d.o.o. Ljubljana, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

UVODNE MISLI

Obhajanje tedna molitve za edinstvo v tem letu (2024) je v znamenju ozaveščanja, da je sestavina ekumenskega gibanja tudi »ekumenizem krvi«. O tem pogosto govori papež Frančišek. Ko 2. vatikanski koncil našteva vezi, s katerimi je katoliška Cerkev povezana z drugimi kristjani, omenja, da Sveti Duh tudi v njih deluje s svojimi darovi in milostmi, jih posvečuje in je številnim kristjanom v drugih Cerkvah podelil moč za mučeništvo.

Krščanstvo je danes na svetu najbolj preganjana vera. Štiri petine vseh ljudi, ki so preganjani zaradi vere, so kristjani. Tudi to je razlog, da so besedila za letošnji teden edinstva pripravili preganjani kristjani iz afriške države Burkine Faso, kjer so tako katoličani kot protestanti žrtve divjanja islamskih teroristov. Kristjani proti sovraštvu postavljajo ljubezen, zato so za glavno misel izbrali Jezusovo zapoved ljubezni do Boga in bližnjega.

Ekumenizem je bistvena sestavina sinodalnega procesa, ki poteka v katoliški Cerkvi. Sinoda pomeni »skupno hojo« ali »skupno pot« tistih, ki verujemo v Jezusa Kristusa, ki je sebe imenoval »Pot«. Ekumensko gibanje je v bistvu »sinoda«, »skupna hoja«. Po papežu Frančišku vsebuje troje: »skupaj hoditi, skupaj moliti in skupaj sodelovati«.

Letos obhajamo tudi ekumenski jubilej, saj bo 21. novembra minilo šestdeset let, ko je 2. vatikanski koncil razglasil konstitucijo o Cerkvi, odlok o ekumenizmu in odlok o katoliških vzhodnih Cerkvah. S temi dokumenti se je Cerkev pridružila ekumenskemu gibanju, ki je vzkliklo pretežno v anglikanskem okolju, in podala svoja načela za sodelovanje. Odpovedala se je izrazom, kot so krivoverstvo (herezija) in razkol (shizma). Odpovedala se je tudi t. i. dotlej splošno veljavnemu »ekumenizmu vrnitve« drugih kristjanov v katoliško Cerkev. Sveti Duh budi v kristjanih prizadevanje, da bi se vsi zedinili »na način, katerega je določil Kristus« (C 15).

dr. Bogdan Dolenc,
član Komisije za ekumenizem in medverski dialog

PRIPRAVA TEDNA MOLITVE ZA EDINOST 2024

Navada je, da na severni polobli obhajamo teden molitve v dneh med 18. in 25. januarjem. Ta dva datuma je leta 1908 predlagal Paul Wattson, ameriški anglikanec, ki je 1909 prestopil v katoliško Cerkev. Datuma zaobjemata teden med tedanjima praznikoma sv. Petra in sv. Pavla in imata zato simbolični pomen (po rimskem koledarju so v tistem času 18. januarja praznovali Sedež apostola Petra, 25. januarja pa je praznik Spreobrnitve apostola Pavla).

Gradivo za teden molitve že dolga leta skupaj pripravljata *Papeški svet za edinost* in komisija *Vera in cerkvena ureditev (Faith and Order)* pri *Svetovnem (Ekumenskem) svetu Cerква*. Namenjeno je za obhajanje tedna molitve kot tudi za druge priložnosti čez leto, ko naj bi bilo v pomoč in spodbudo za zasebno ali skupno molitev ob drugih ekumenskih srečanjih. Pri njih naj bi izražali tisto stopnjo občestva, ki je že dosežena in molili za polno edinost, ki jo hoče Kristus. Na južni polobli obhajajo teden molitve v bližini binkoštnega praznika, ki je prav tako pomenljiv simbolični dan za edinost Cerkve.

Gradivo, ki je pripravljeno na svetovni ravni, je v tej knjižici prilagojeno za rabo v Sloveniji. Za to pri nas poskrbi Komisija za ekumenizem in medverski dialog (prejšnje ime: *Slovenski ekumenski svet*) pri Slovenski škofovski konferenci v sodelovanju s predstavniki drugih Cerkva. Samostojne nagovore po evangeliju sestavlja član omenjene komisije dr. Bogdan Dolenc. Zaželeno je, da vse Cerkve in skupnosti vključijo to gradivo v svoja bogoslužja. Kjer različne Cerkve pripravijo skupno slavje, jim bo lahko v pomoč vzorec ekumenskega besednega bogoslužja, ki ga prinašamo na koncu te knjižice.

Gradivo je uporabno tudi za biblične skupine. Študij in pogovor naj se zaokrožita s skupnimi prošnjami. Berila, razmišljanja in prošnje so lahko tudi pripomoček za osebno molitev, ki naj jo spremlja zavest, da smo povezani v občestvo z vsemi, ki po svetu

molijo za večjo vidno edinost kristjanov. Za vsak dan sta predlagana berilo in psalm. Evangeljski odlomek tokrat ni bil določen, zato smo ga vzeli iz delavniškega lekcionarja.

Mednarodna skupina, ki je pripravljala besedila, se je srečala septembra 2022 v Rimu v Casa San Giuseppe di Cluny. Hišo od 2016 vodi skupnost *Chemin Neuf (Nova pot)*, ki si še posebej prizadeva za edinost. Osnutke je sestavljala ekumenska skupina v Burkina Faso. Za usklajevanje je poskrbela tamakšnja skupnost *Chemin Neuf (CCN)*.¹ Ekumenska odprtost in sodelovanje v tej afriški državi nista na zaželeni ravni. Vendar so predstavniki katoliške nadškofije Ouagadougou, protestantskih cerkva in ekumenskih teles radi sprejeli to nalogo. Politični in družbeni položaj v Burkina Faso je negotov. Veliko je groženj za mir in družbeno povezanost. Pripravo je spremljala izkušnja, da je Kristusova ljubezen, ki zedinja vse kristjane, vendarle močnejša od delitev.

Svetopisemski odlomek, ki je izhodišče molitev in razmišljanj *Ljubi Gospoda, svojega Boga ... in svojega bližnjega kakor samega sebe (Lk 10,25-37)*

Usmiljeni Samaritan

Tedaj je vstal neki učitelj postave, in da bi Jezusa preizkušal, mu je rekel: »Učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?« On pa mu je dejal: »Kaj je pisano v postavi? Kako bereš?« Ta je odgovoril: »*Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, z vso dušo, z vso močjo* in z vsem mišljenjem, in *svojega bližnjega kakor samega sebe*.« »Prav si odgovoril,« mu je rekel, »to delaj in boš živel.« Ta pa je hotel sebe opravičiti in je rekel Jezusu: »In kdo je moj bližnji?«

Jezus je odgovoril: »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrt-

¹ Več informacij o skupnosti *Nova pot* prinašamo na koncu knjižice.

vega in odšli. Primerilo pa se je, da se je vračal po tisti poti domov neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani mimo. Do njega pa je prišel tudi neki Samarijan, ki je bil na potovanju. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. Stopil je k njemu, zлил olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj. Naslednji dan je vzel dva denarija, ju dal gostilničarju in rekel: »Poskrbi zanj, in kar boš več porabil, ti bom nazaj grede povrnil.«

Kaj se ti zdi, kateri od teh treh je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?« Oni je dejal: »Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.« In Jezus mu je rekel: »Pojdi in ti delaj prav tako!«

PREDSTAVITEV GLAVNE MISLI TEDNA MOLITVE 2024 *Ljubi Gospoda, svojega Boga ... in svojega bližnjega* *kakor samega sebe (Lk 10,25-37)*

Ljubiti Boga in bližnjega sredi ogrožene varnosti

Burkina Faso se nahaja v Zahodni Afriki v pokrajini Sahel, ki obsega še sosednji deželi Mali in Niger. Na 174.000 km² živi 21 milijonov prebivalcev, ki pripadajo ok. šestdesetim narodnostim. Kar zadeva vero, je 64% prebivalstva muslimanov, 9% jih pripada tradicionalnim afriškim verstvom in 26% krščanstvu (20% je katoličanov in 6% protestantov). Te tri verske skupine so navzoče v vsaki pokrajini in dejansko v vsaki družini.

Burkina Faso doživlja resno krizo varnosti, ki se dotika vseh verskih skupnosti. Leta 2016 so džihadisti izvedli večji napad iz sosednje dežele. Odtlej se je varnostni položaj v državi dramatično poslabšal, obenem s tem pa tudi družbena povezanost (kohezija). Pomnožili so se napadi teroristov, brezpravje in trgovina z ljudmi. Posledice so bile: preko tri tisoč mrtvih in skoraj dva milijona razseljenih oseb znotraj države. Zaprli so na tisoče šol, zdravstvenih

središč in mestnih hiš. Uničili so velik del družbeno-gospodarske in transportne infrastrukture. Napadi na specifične narodnostne skupine povečujejo tveganje za spore med skupnostmi. V kontekstu tega hudega varnostnega položaja se spodbujajo temeljni družbene kohezije, miru in narodne edinosti.

Krščanske cerkve so bile še posebej tarča oboroženih napadov. V njih so teroristi med bogoslužjem ubili mnoge duhovnike, pasttorje in katehiste. Usoda tistih, ki so jih ugrabili, ostaja neznana. V času, ko to pišemo, je več kot 22% narodnega ozemlja zunaj nadzora države. Kristjani na teh delih ne morejo več javno živeti svoje vere. Zaradi terorizma so morali zapreti večino krščanskih cerkva na severu, vzhodu in severovzhodu dežele. Tam ni več javnega krščanskega bogoslužja. Kjer je bogoslužje še možno, to je v večjih mestih in ob varstvu policije, so ga morali skrajšati zaradi skrbi za varnost vernikov.

Treba je priznati, da kljub naporom države in verskih skupnosti dežela postaja vse manj stabilna ob dejstvu, da se množijo skupine skrajnežev. Kljub temu se med kristjani, muslimani in tradicionalnimi verstvi vzpostavlja tudi neka stopnja solidarnosti. Verski voditelji iščejo trajne rešitve v prid miru, družbene povezanosti in sprave. Ta cilj ima tudi *Komisija za krščansko-muslimanski dialog* pri Katoliški škofovski konferenci Burkina-Niger, ki podpira medverski in medetnični dialog in sodelovanje.

Kadar vlada povabi k molitvi za mir, družbeno povezanost in spravo, posamezne cerkve pripravijo vsakodnevne molitve in poste. Katoliška in protestantske cerkve so okrepile pomoč razseljenim osebam. Organizirale so srečanja za premislek in ozaveščanje. Oboje prispeva k boljšemu razumevanju položaja in vrednote bratstva. Oblikujejo se strategije za vrnitev k trajnemu miru. To upanje izraža tudi tradicionalni pregovor ljudstva Mossi:² »Ni važno, kakšen je boj in kako dolgo traja, trenutek sprave gotovo pride.«

² Ljudstvo Mossi je najštevilnejša etnična skupina v Burkini Faso.

Povabilo k sodelovanju pri pripravi besedil za letošnji teden molitve nalaga cerkvam v Burkiní Faso, da v tem težkem obdobju skupaj hodijo, molijo in delajo v vzajemni ljubezni. Kristusova ljubezen, ki vse kristjane zedinja, je močnejša od delitev. Kristjani v Burkiní Faso se zavezujejo, da bodo hodili po poti ljubezni do Boga in do bližnjega. Zaupajo, da bo Božja ljubezen premagala nasilje, ki biča njihovo deželo.

Svetopisemsko besedilo

Osrednje mesto ljubezni v krščanskem življenju

Ljubezen je nekakšen »DNA« krščanskega življenja. Bog je ljubezen in »Kristusova ljubezen nas je zedinila«. ³ Svojo skupno istovetnost najdemo v izkustvu Božje ljubezni (prim. Jn 3,16). To istovetnost razodevamo svetu z medsebojno ljubeznijo (Jn 13,35). V besedilu, ki je izbrano za letošnji teden molitve (Lk 10,25-37), Jezus vnovič predlaga tradicionalni judovski nauk iz Pete Mojzesove knjige: »Ljubi GOSPODA, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vso močjo!« (6,5) in iz Četrte Mojzesove knjige: »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe; jaz sem GOSPOD« (19,18b).

Učitelj postave v evangeliju takoj vpraša Jezusa: »In kdo je moj bližnji?« Vprašanje, kako daleč po svetem pismu sega dolžnost ljubezni, je bilo predmet razpravljanja med učitelji postave. Po izročilu ta obveznost vključuje druge Izraelce in tujce v deželi. Ko so kasneje v deželo vdrle tuje sile, so zapoved razumeli tako, da se ne nanaša na tujce, ki pripadajo zasedbenim oblastem. V časih, ko je bilo tudi judovstvo notranje razdeljeno na stranke, so menili, da se nanaša samo na člane iste stranke. Vprašanje učitelja postave je bilo torej izziv. Jezus nanj odgovori s priliko, ki osvetljuje resnico, da ljubezen sega daleč onkraj meja, ki jih pričakuje učitelj postave.

³ Iz pesmi *Kjer ljubezen je resnična (Ubi caritas)*, ki se pripisuje sv. Pavlinu iz Ogleja.

Mnogi zgodnji krščanski pisci kot npr. Origen, Klemen Aleksandrijski, Janez Zlatousti in Avguštín so v tej priliki prepoznavali pot Božjega načrta rešitve sveta. Človek, ki potuje iz Jeruzalema, je podoba Adama to je vsega človeštva, ki prihaja iz raja v ta svet, ki je poln nevarnosti in nepopolnosti. Roparji so podoba sovražnih zemeljskih sil, ki nas napadajo. Kristusa so ti pisci prepoznali v Samarijanu, ki je iz usmiljenja pomagal napol mrtvem človeku, mu oskrbel rane in ga odpeljal na varno v gostišče, ki naj bi bilo podoba Cerkve. Njegova obljuba, da se vrne, naj bi bila predpoda Gospodove obljube vrnitve ob koncu sveta.

Kristjani smo poklicani, da v dejanjih posnemamo Kristusa, da ljubimo po zgledu usmiljenega Samarijana, da izkazujemo usmiljenje in sočutje ljudem v stiski, ne glede na njihovo versko, etnično ali družbeno istovetnost. Vizija ljubezni do bližnjega, ki nam jo Jezus predlaga, velja v današnjem svetu za nemoderno. Mnogi pojavi ovirajo našo spodobnost ljubiti po Kristusovem zgledu: vojne, neravnovesja v mednarodnih odnosih, neenakosti kot posledica strukturnih sprememb, ki jih vsiljujejo zahodne sile ali drugi zunanji vplivi. Samo če se bomo kristjani naučili ljubiti med seboj ne glede na razlike, bomo postali »bližnji«, kot je postal bližnji Samarijan v evangeliju.

Pot ekumenizma

Jezus je molil, da bi njegovi učenci bili eno (prim. Jn 17,21). Zato kristjani ne smejo izgubiti upanja ali prenehati moliti in delati za edinstvo. Zedinja jih ljubezen do Boga v Kristusu in izkustvo, da jih tudi Bog ljubi. To doživljajo, kadar skupaj molijo, obhajajo bogoslužje in služijo Bogu. Medcerkveni odnosi tudi v Burkini Faso ostajajo izziv. Cerkve se med seboj premalo poznajo. Med njimi se pojavlja tudi nezaupanje. Oboje ovira zavzetost na ekumenski poti. Nekateri skrbijo, da bi ekumenizem vodil v izgubo veroizpovedne istovetnosti in oviral »rast« cerkve. Takšno tekmovanje med cerkvami se ne ujema z Jezusovo molitvijo. Podobno kot du-

hovnik in levit v evangelijskem odlomku tudi kristjani zaradi strahu često zamudijo priložnost, da bi vzpostavili stike z brati in sestrami. Zato v tem tednu molitve prosimo Gospoda, da nam pride na pomoč, da oskrbi naše rane in nas usposobi, da bi polni upanja hodili po poti ekumenizma.⁴

Edinost kristjanov v službi vseobsežnega miru in sprave

Družbeni in verski okvir v Burkini Faso kaže na nujnost, da postavljamo ljubezen v središče iskanja miru in sprave. To iskanje so često ovirali pojavi, kot so: izguba vrednot in skupnega čuta za človečnost, pomanjkanje skrbi za skupno dobro, za poštenost, za neoporečnost in za domoljubje, nadalje duhovno osiromašenje in tekanje za hitrim dobičkom. Zaradi vsega tega je naloga pričevanja o Božji ljubezni še nujnejša.

Pot od delitev k edinosti v Burkini Faso

Krščanske skupnosti v Burkini Faso uresničujejo poklicanost k ljubezni tudi z medsebojnim gostoljubjem, kar se še posebej kaže v tednu molitve za edinost. Preskrbeli so tako človeške kot denarne vire za prevajanje francoskega ekumenskega besedila Svetega pisma v krajevne jezike. S tem kristjane »popeljejo v gostišče Božje besede« (prim. Lk 10,34). Poleg tega se udeležujejo bogoslužij pri drugih skupnostih. Sodelujejo pri pobudah za bratstvo, mir in varnost med ljudmi v Burkini Faso. Ko oskrbujejo rane tistih, ki zaidejo v primež revščine in stiske, prinašajo Kristusa svojim bratom in sestram.

Afriški pregovor pravi: »Drevo ne sme ovirati pogleda na gozd.« Ob dobrih ekumenskih zgledih ne smemo spregledati dejstva, da stoji edinost pred mnogimi nalogami. Cerkve se sicer trudijo, da bi imele lepe sosedske odnose z vsemi, ki priznavajo tro-

⁴ Informacije o tem, kako cerkve v Burkini Faso sodelujejo med seboj, prinašamo v na koncu knjižice.

edinega Boga in da bi gojile medsebojno ljubezen, kot naroča Kristus. A včasih so njihovi odnosi podobni tistim med Samarijani in Judi – razdeljeni so kulturno in teološko in drug do drugega neprijazni ali celo sovražni. Needinost, ki traja, kvari njihove odnose. Priznavajo, da potrebujejo ekumensko spreobrnjenje, da bi mogli vlitati zdravilno olje in vino na rane, ki jih občutijo na obeh straneh. Cerkevni očetje so gostišče iz prilike o usmiljenem Samarijanu radi razlagali kot podobo Cerkve. Kakor je Samarijan peljal ranjenca v gostišče, tako Kristus krščanskim cerkvam zaupa v oskrbo ranjene in potrebne, da oskrbijo njihove rane in zlome in jim pomagajo okrevati. To poslanstvo služenja svetu je obenem pot do edinosti, ki je Božji dar njegovemu ljudstvu.

PRVI DAN (četrtek, 18. januarja):

GOSPOD, POMAGAJ NAM, DA SVOJE ŽIVLJENJE USMERIMO K TEBI

*Tedaj je vstal neki učitelj postave, in da bi Jezusa preizkušal, mu je rekel: »Učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?«
(Lk 10,25)*

UVOD

V letošnjem tednu molitve za edinost bomo razmišljali o Jezusovi priliki o usmiljenem Samarijanu. Z njo Jezus osvetluje prvo in glavno zapoved, ki je zapoved ljubezni do Boga in bližnjega. »Bog je ljubezen,« je zapisal apostol Janez. »Kristusova ljubezen nas je zedinila«, pomanjkanje ljubezni pa nas je razdelilo. Priznajmo in obžalujmo, da smo se tolikokrat izneverili tej zapovedi.

Berilo: Ne sodimo svojih bratov (Rim 4,8-10).

Berilo iz Pisma apostola Pavla Rimljanom.

Bratje in sestre. Nobeden med nami ne živi zase in nobeden ne umira zase. Če namreč živimo, živimo za Gospoda; in če umiramo, umiramo za Gospoda. Naj torej živimo ali umiramo, smo Gospodovi. Kajti Kristus je umrl in oživel prav zato, da bi gospodoval mrtvim in živim. In ti, zakaj sodiš svojega brata? Ali pa ti, zakaj zaničuješ svojega brata? Saj bomo vendar vsi stopili pred Božji sodni stol.

Spev z odpevom - Ps 103

Odpev: Gospodova dobrota traje vekomaj.

Kakor oče izkazuje usmiljenje nad otroki,
GOSPOD izkazuje usmiljenje nad tistimi, ki se ga bojijo.
Zakaj on pozna našo sestavo,
spominja se, da smo prah. *Odpev.*

Človek, kakor trava so njegovi dnevi,
kakor cvetica na polju, tako cvete.
Komaj zaveje veter vanjo, je ni več,
njen kraj je ne pozna več. *Odpev.*

Toda GOSPODOVA dobrota je od vekomaj,
do vekomaj za tiste, ki se ga bojijo,
njegova pravičnost do otrok otrok
za tiste, ki se držijo njegove zaveze
in se spominjajo njegovih ukazov, da bi jih izpolnjevali. *Odpev.*

Aleluja. Slavljen si, Oče, Gospod nebes in zemlje, ker si malim razodel skrivnosti Božjega kraljestva. Aleluja.

Evangelij: Jezusa priznavajo celo hudobni duhovi (Mr 3,7-12)

Iz svetega evangelija po Marku.

Tisti čas se je Jezus s svojimi učenci umaknil k morju. Spremljala ga je velika množica iz Galileje; pa tudi iz Judeje, Jeruzalema, Idumeje, z one strani Jordana, iz okolice Tira in Sidona je prišla k njemu velika množica, ko so slišali, kolika dela je izvrševal. Rekel je svojim učencem, naj bo zanj pripravljen čoln zaradi množice, da bi ga ne stiskali. Mnogo jih je namreč ozdravil; zato so tiščali za njim, da bi se ga dotaknili, kateri so bili v nadlogah. Kadar so ga videli hudi duhovi, so padali predenj in vpili: »Ti si Božji Sin.« In zelo jim je zabičeval, naj ga ne razglasijo.

NAGOVOR

Apostol Pavel nas svari pred tem, da bi sodili ali zaničevali svoje brate in pribije: »Saj bomo vendar vsi stopili pred Božji sodni stol.« Zgodovina odnosov med kristjani je zaznamovana z mnogimi sodbami, obsodbami in tudi z zaničevanjem. Zato je koncil kot bistveno sestavino ekumenskega gibanja poudaril nujnost spreobrnjenja srca. Zapisal je: »Pravega ekumenizma ni brez notranjega spreobrnjenja.«

Spreobrnjenje k evangeliju zadeva tako posameznike kot skupnosti. Spremeniti moramo svoj pogled na druge kristjane. Spoznati moramo, da Duh deluje tudi v drugih krščanskih skupnostih; da tudi v njih ljudje dosegajo svetost in prihajajo k Bogu. Zavedati se moramo, da smo drug drugega izključevali in s tem ranili bratsko ljubezen. Nismo bili pripravljeni za odpuščanje. Temu se je pridružil tudi napuh, ki je prvi greh. Obdajali smo se z zidom in obsojali druge.

Koncil pravi, da je do ločitev ali razkolov prihajalo večkrat po krivdi na obeh straneh. Tistim kristjanom, ki se sedaj rodijo kot pravoslavni, evangeličani, anglikanci in drugi, ne moremo očitati greha ločitve. Nasprotno, katoliška Cerkev jih objema z bratskim spoštovanjem in ljubeznijo. Kakor mi tudi oni verujejo v Kristusa in so bili pravilno krščeni, zato so že v nekem občestvu s katoliško Cerkvijo. Po veri so opravičeni in po krstu včlenjeni v Kristusa, zato se po pravici ponašajo s krščanskim imenom in jih priznavamo za brate v Gospodu (prim. E 3).

Vsakdo, ki veruje, si postavlja vprašnje, ki ga je Jezusu zastavil učitelj postave: »Učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?«

To je glavno vprašanje, ki zadeva smisel vsega našega življenja na zemlji in naše večno življenje. Kaj pa je večno življenje? Na to je odgovoril Jezus takole:

»Večno življenje je v tem, da spoznavajo tebe, edinega resničnega Boga, in njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa« (Jn 17,3).

Iskanje tega življenja, skupno prizadevanje, da bi ga dosegli, je najtesnejša vez med kristjani različnih cerkva in skupnosti. V tem iskanju smo že eno. Zato bodimo odprti za prijateljstvo s kristjani drugih cerkva in za sodelovanje z njimi. Vztrajno molimo, da bi prišel dan, ko bomo vsi skupaj zbrani okoli Gospodovega oltarja.

PROŠNJE

Nebeški Oče, tvoja dobrota traja vekomaj in vsak dober dar prihaja od tebe, zato te prosimo:

1. Naj bomo pripravljene spreminiti svoj pogled na druge kristjane in se spreobrniti.
2. Naj jih nikoli ne sodimo, obsojamo ali zaničujemo.
3. Naj prepoznamo bližnjega v vsakem človeku, ki potrebuje našo pomoč.
4. Daj nam pogum, da bomo z dejanji pomagali ubogim in zatiranim.
5. Daj, da bomo sredi razdvojenega sveta delovali v službi edinstvi in sloge.
6. Ozdravi naše delitve in pritegni nas k sebi, da bomo v tebi našli edinstvo.

Nebeški Oče, daj nam duha moči, ljubezni in razumnosti, da te bomo iskali in našli tisto edinstvo, ki jo ti hočeš. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

DRUGI DAN (petek, 19. januarja):

**GOSPOD, POMAGAJ NAM IZ VSEGA SRCA LJUBITI
TEBE IN BLIŽNJEGA, KAKOR SAMEGA SEBE**

Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, z vso dušo, z vso močjo in z vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe (Lk 10,27)

UVOD

Vsi kristjani smo poklicani k polnosti krščanskega življenja in k popolni ljubezni do Boga in do bližnjega. V tem je svetost. Po njej postaja življenje na zemlji bolj človeško. Po posebni poti do svetosti hodijo redovniki in redovnice. Z zaobljubami Bogu posvečene čistosti, uboštva in pokorščine se docela izročijo v last nadvse ljubljenemu Bogu. Zaobljube jih še tesneje povežejo s Cerkvijo. Zahvalimo se Bogu za redovnike in redovnice, ki veliko molijo in delajo za edinost kristjanov.

Berilo: Zakon ljubezni in poslušnosti (5 Mz 10,12-14)

Berilo iz Pete Mojzesove knjige.

Tisti čas je Gospod govoril Mojzesu: »In zdaj, Izrael, kaj zahteva od tebe GOSPOD, tvoj Bog? Samo to, da se bojiš GOSPODA, svojega Boga, da hodiš po vseh njegovih poteh, ga ljubiš in služiš GOSPODU, svojemu Bogu, z vsem srcem in z vso dušo, da izpolnjuješ GOSPODOVE zapovedi in njegove zakone, ki ti jih danes zapovedujem, da ti bo dobro. Glej, GOSPODU pripadajo nebo in nebesa in zemlja in vse, kar je na njej.«

Spev z odpevom - Ps 133: Blagoslov bratske sloge

Odpev: Dobro in prijetno je, če bratje prebivajo skupaj.

Bog naj nam izkaže milost in nas blagoslovi,
njegov obraz naj sije med nami,
da na zemlji spoznajo tvojo pot,
med vsemi narodi tvoje odrešenje. *Odpev.*

Glejte, kako dobro in kako prijetno je,
 če bratje prebivajo skupaj!
 Je kakor najboljše olje na glavi,
 ki teče na brado, Aronovo brado. *Odpev.*

Je kakor rosa s Hermona,
 ki pada na sionske gore.
 Zakaj tam je GOSPOD zapovedal blagoslov,
 življenje na veke. *Odpev.*

Aleluja. Blagor njim, ki Božjo besedo ohranijo v dobrem in plemenitem srcu in obrodijo sad v potrpljenju. Aleluja.

Evangelij: Jezus pokliče apostole (Mr 3,13-19)

Iz svetega evangelija po Marku.

Tisti čas je šel Jezus na goro ter poklical k sebi, katere je sam hotel, in so prišli k njemu. Postavil jih je dvanajst, da bi bili z njim in bi jih pošiljal pridigovat in bi imeli oblast izganjati hude duhove. Postavil je torej dvanajstere: Simona, ki mu je dodal ime Peter, Jakoba, Zebedejevega sina, in Jakobovega brata Janeza, katerima je dodal ime Boanerges, to je sinova groma, Andreja, Filipa, Bartolomeja, Mateja, Tomaža, Jakoba, Alfejevega sina, Tadeja, Simona Kananejca in Juda Iškariota, ki ga je tudi izdal.

NAGOVOR

Ko Jezus izbira svoje najožje sodelavce, jih pokliče po imenu. To niso brezimni ljudje, ampak odrasli, zreli možje, od katerih vsak s seboj prinaša svojo zgodbo, značaj in preteklost. Jezus jasno označi, da je enega – Petra – postavil kot prvega. Nadalje, da sta dva, Jakob in Janez, bila prenapla v svoji obsodbi Samarijanov in dobila nadimek »sinova groma«, in končno, da je eden od apostolov postal izdajalec.

Jezus noče privrženecv ali članov stranke, ni mu pomembno število, množica, ampak oseba. Hoče imeti učence. To velja tudi danes. Vsak od nas je zanj pomemben. Vsakega pokliče po imenu.

Pomembne so drobne besedice v evangeliju, ko je rečeno, da jih je »poklical k sebi«, da so »prišli k njemu«, da jih je »postavil, da bi bili z njim«. On je torej v središču dogajanja. Preden jih pošilja pridigovat in izganjat hude duhove, želi, »da bi bili z njim«. »Biti z njim« je predpogoj oznanjevanja: biti z njim v poslušanju in pre-mišljevanju njegovih besed, v molitvi, v samoti in odmiku, tudi v duševnem trpljenju na vrtu Getsemani, tudi v grozoti križevega pota in križanja. A prav tu so dvanajsteri – razen Janeza – odpovedali.

Biti čim bolj z njim, z Jezusom – to je tudi bistvo krščanskega življenja. Samo od njega se lahko naučimo spolnjevati prvo zapoved ljubezni do Boga in bližnjega. Za to se trudijo tudi redovniki in redovnice. Njihovo duhovno življenje ni sebična skrb za lastno zveličanje, ampak je posvečeno blagru vse Cerkve. Redovne družine so v veliko duhovno korist članom in v blagor vsemu Kristusovemu skrivnostnemu telesu.

Posebej razveseljivo je, da se je redovništvo ohranilo v vseh vzhodnih pravoslavnih in drugih Cerkvah, v nekaterih oblikah pa se spet pojavlja tudi znotraj protestantizma. Papež Janez Pavel je redovništvu ali meništvu na krščanskem Vzhodu namenil posebno pismo z naslovom *Luč z Vzhoda*. Pravi, da je meništvo del tiste luči z Vzhoda, ki so jo na Zahod prinesli veliki očetje tedaj še nerazdeljene Cerkve. Papež priznava, da ima zahodno redovništvo izvir na Vzhodu in je iz njega črpalo svojo moč. Posebno priznanje daje vzhodnim redovnicam ali nunam, ki so tudi v času preganjanj pod komunizmom ohranjale živ plamen meniškega življenja. Po koncu komunizma pa se je žensko meništvo spet razcvetelo.

Vzhodno meništvo ima torej močne vezi z Zahodom in je postalo čudovit most bratstva. Edinost je tu že uresničena v življenju. Neki duhovni pisatelj je zapisal: »Menih je v vzhodnem krščanstvu kako sveča, prižgana pred Najsvetejšim. Je živa priča Božje navzočnosti med ljudstvom.«

PROŠNJE

Jezus, apostole si poklical po imenu in hotel, da bi bili vedno s teboj. Ponižno prihajamo predte in te prosimo:

1. Jezus, ti vsakega od nas kličeš po imenu. Daj nam moč, da ti bomo velikodušno odgovorili.
2. Naj vse naše pridiganje izvira iz pristrčnega odnosa z s teboj.
3. Blagoslavljaljaj redovnike in redovnice na Vzhodu in Zahodu, da bodo ohranjali plamen ljubezni do Boga in bližnjega.
4. Pomagaj nam iz vsega srca ljubiti tebe in svoje bližnje kakor sami sebe.
5. Poplačaj s svojimi darovi slovenskim redovnicam, ki so dolga desetletja požrtvovalno delovale v drugih delih bivše države.
6. Spomni se ekumenskih delavcev, ki so odšli od nas, in jim daj gledati svoje obličje.

Gospod Jezus, svoje upanje postavljamo popolnoma v tvojo molitev za Cerkev, v Očetovo ljubezen in v moč Svetega Duha. Usliši nas v Očetovo slavo, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

TRETJI DAN (sobota, 20. januarja):

GOSPOD, ODPRI NAM SRCA ZA TISTE, KI JIH NE VIDIMO

In kdo je moj bližnji (Lk 10,29)

UVOD

Kdo je moj bližnji? Tako je učitelj postave vprašal Jezusa. Hotel je zvedeti, kako daleč naj seže njegova ljubezen. Jezus mu je za zgled dal tujca, Samarijana. Nekoga, ki ni spraševal, ali je še dolžan pomagati, ko je šlo za ranjenega tujca, ampak se je preprosto sklonil in mu pomagal. – Tudi mi včasih menimo, da naša dolžnost ljubezni sega le do sorodnikov ali do ljudi iste vere in prepričanja. Pojdimo danes spet v šolo evangelija.

Berilo: Ljubezen kot izpolnitev postave (Rim 13,8-10)

Berilo iz Pisma apostola Pavla Rimljanom.

Bratje in sestre.

Ne bodite nikomur dolžniki, razen če gre za medsebojno ljubezen; kdor namreč ljubi drugega, je izpolnil postavo. Kajti zapovedi *Ne prešuštuj! Ne ubijaj! Ne kradi! Ne požéli!* pa tudi vse druge zapovedi so obsežene v besedi: *Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe*. Ljubezen bližnjemu ne prizadeva hudega; ljubezen je torej izpolnitev postave.

Spev z odpevom - Ps 119: Božja pravičnost

*Odpev: **Gospod, tvoje zapovedi so moje veselje.***

Pravim: »GOSPOD, moj delež je,
da izpolnjujem tvoje besede.«

Z vsem srcem si prizadevam, da bi bil blag tvoj obraz,
izkaži mi milost po svojem izreku. *Odpev.*

Pomislil sem na svoja pota,
svoje noge hočem obrniti k tvojim pričevanjem.
Hitim in se ne obotavljam,
ko se je treba držati tvojih zapovedi. *Odpev.*

Vrvi krivičnikov so me zvezale,
nisem pozabil tvoje postave.
Opolnoči vstajam, da se ti zahvaljujem
za sodbe tvoje pravičnosti. *Odpev.*

Družabnik sem vsem, ki se te bojijo,
ki izpolnjujejo tvoje ukaze.
GOSPOD, zemlja je polna tvoje dobrote,
úči me svojih zakonov. *Odpev.*

Aleluja. Gospod, tvoje besede so duh in življenje. Ti imaš besede večnega življenja. Aleluja.

Evangelij: Jezusa še domači ne razumejo (Mr 3,20-21)

Iz svetega evangelija po Marku

Tisti čas pride Jezus s svojimi učenci v Petrovo hišo in zopet se zbere množica, da še kruha ne morejo zaužiti. Ko so to slišali njegovi sorodniki, so govorili: »Z uma je!« In prišli so, da bi ga oteli pred množico.

NAGOVOR

Ekumensko gibanje, ki ima namen, da bi se uresničila edinost kristjanov, je staro šele dobro stoletje. Znotraj katoliške Cerkve pa je dobilo svoje mesto v 60. letih prejšnjega stoletja. Privzelo si je različne oblike in načine delovanja. Na prvem mestu je duhovni ekumenizem, ki spodbuja molitev, spreobrnjenje in svetost življenja. Dialog ljubezni daje prednost srečanjem v vsakdanjih odnosih in sodelovanju. S tem neguje in pogloblja našo medsebojno povezanost na temelju krsta. Dialog resnice pa se posveča nauku: ugo-

tavlja, kako velik del verskega nauka nam je skupen; hkrati skuša premagati daljnosežne razlike, ki še obstajajo. To je nujno za ozdravitev razdeljenosti. Dialog življenja vključuje vse priložnosti za srečanje in sodelovanje z drugimi kristjani.

V tem tednu molitve razmišljamo o prvi zapovedi to je zapovedi ljubezni do Boga in bližnjega. Poglejmo, kaj naj bi pomenil dialog ljubezni.

Kristjani vse ljudi priznavamo za brate in sestre, ker vsi prihajamo od skupnega Stvarnika. Vsi nosimo v duši podobo Boga. Med kristjani pa je vez še močnejša, saj temelji na skupnem krstu. Zato so vsi, ki so krščeni v drugih krščanskih skupnostih, naši bratje in sestre v Kristusu. Zakrament krsta je temelj dialoga ljubezni. Ne nanaša se samo na človeško bratstvo, ampak tudi na občestvene vezi, ki jih vzpostavlja krst.

Katoličani ne smemo pričakovati, da se bodo drugi kristjani približali nam, ampak moramo biti vedno pripravljeni narediti prvi korak k njim. S tem gojimo »kulturo srečanja«, ki je predpogoj ekumenizma. Če se ne srečujemo, si ostanemo tujci. Zato sodelujemo v različnih ekumenskih pobudah. S tem krepimo medsebojno razumevanje in sodelovanje. To še zlasti velja tam, kjer katoličani predstavljamo večino, kar velja tudi za Slovenijo.

Dialog ljubezni vsebuje vse pobude, ki krepijo vezi občestva: pri nas predvsem medsebojni obiski in srečanja duhovnikov, skupna praznovanja ter obiski v tednu molitve za edinost. Tako z besedami in dejanji kažemo ljubezen do bratov in sester v Kristusu, s tem pa tudi do njihovih skupnosti ali cerkva, ki jim pripadajo. Z veseljem priznavamo in cenimo resnično krščanske vrednote, ki jih najdemo pri njih.

Preko tega dialoga ljubezni doživljamo, da je ekumenizem veliko več kot dolžnost: je predvsem vir obogatitve in veselja, zaradi katerega s psalmistom vzklikamo: »Glejte, kako je dobro in kako prijetno, če bratje prebivajo skupaj«.

PROŠNJE

Dobri Bog, po tvojem Sinu in v Svetem Duhu te prosimo za potrebe cerkva, sveta in nas samih:

1. Pomagaj nam, da bi z iskreno ljubeznijo ozdravljali rane, ki jih povzročajo delitve.
2. Ljubezen bližnjemu ne prizadeva hudega. Naj obžalujemo nestrpnost in pomanjkanje ljubezni med kristjani različnih skupnosti.
3. Naj bolj cenimo zakrament krsta, ki je temelj dialoga ljubezni.
4. Naj bomo pripravljene narediti prvi korak h kristjanom drugih cerkva.
5. Jezusa tudi njegovi domači niso razumeli. Pomagaj nam sprejemati drugačnost in v njej prepoznati bogastvo.
6. Za ekumenske pogovore med cerkvami in skupnostmi: naj z modrostjo, ljubeznijo in resnico premagajo vse, kar jih razdvaja.

Jezus, naš veliki duhovnik, zedini vse kristjane v resnici in ljubezni, da bo tudi svet mogel najti edinost in mir v pravičnosti. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

ČETRTI DAN (nedelja, 21. januarja):

NAJ SE NIKOLI NE OBRAČAMO PROČ OD LJUDI, KI SO V STISKI

Videl ga je in šel po drugi strani mimo (Lk 10,31)

UVOD

Jezus je molil, da bi njegovi učenci bili eno. Zato kristjani ne smemo izgubiti upanja ali prenehati moliti in delati za edinost. Zedinja nas ljubezen do Boga v Kristusu in izkustvo, da nas tudi Bog ljubi. To doživljamo, kadar skupaj molimo, obhajamo bogoslužje in služimo Bogu. Podobno kot duhovnik in levit v evangeljskem odlomku o usmiljenem Samarijanu tudi kristjani zaradi strahu večkrat zamudimo priložnost, da bi vzpostavili stike z brati in sestrami. Zato v tem tednu molitve prosimo Gospoda, da nam pride na pomoč, da oskrbi naše rane in nas usposobi, da bi polni upanja hodili po poti ekumenizma.

Berilo: Pravi post (Iz 58,6-9a)

Berilo iz Knjige preroka Izaija.

Tako govori Gospod:

»Mar ni to post, kakršnega sem izbral:

da odpneš krivične spone in razvežeš vezi jarma,

da odpustiš na svobodo zatirane in zlomiš vsak jarem?

Mar ni v tem, da daješ lačnemu svoj kruh in pripelješ uboge brezdomce v hišo,

kadar vidiš nagega, da ga oblečeš, in se ne potuhneš pred svojim rojakom?

Tedaj napoči kakor zarja tvoja luč in tvoje zdravje se bo hitro razcvetelo.

Pred teboj bo hodila tvoja pravičnost in GOSPODOVO veličastvo te bo zbiralo.

Tedaj boš klical in GOSPOD bo odgovoril, stokal boš in bo rekel:

»Tukaj sem!«

Spev z odpevom – Ps 34: Pot, ki vodi do življenja in sreče

Odpev: Izogibaj se slabega in delaj dobro.

Kje je mož, ki se veseli življenja
in želi videti številne dobre dneve?

Varuj svoj jezik hudobije,
obvaruj svoje ustnice zvijačnega govorjenja. *Odpev.*

Ogiblji se zla in delaj dobro,
išči mir in se zanj zavzemaj.
Gospodove oči so uprte v pravične,
njegova ušesa slišijo njihove klice. *Odpev.*

Pravični so klicali in Gospod jih je uslišal,
iz vseh njihovih stisk jih je rešil.
Blizu je Gospod njim, ki so skrušeni v srcu,
in tiste, ki so potrtega duha, rešuje. *Odpev.*

Veliko nesreč zadene pravičnega,
a iz vseh ga Gospod rešuje.
Gospod rešuje duše svojih služabnikov,
nihče od teh, ki vanj zaupajo, si ne bo nakopal krivde. *Odpev.*

Aleluja. Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca in svojega bližnjega kakor samega sebe. Aleluja.

Evangelij: Usmiljeni Samarijan (Lk 10,25-37)

Iz svetega evangelija po Luku.

Tedaj je vstal neki učitelj postave, in da bi Jezusa preizkušal, mu je rekel: »Učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?« On pa mu je dejal: »Kaj je pisano v postavi? Kako bereš?« Ta je odgovoril: »*Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, z vso dušo, z vso močjo in z vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor samega sebe.*« »Prav si odgovoril,« mu je rekel, »to delaj in boš

živel.« Ta pa je hotel sebe opravičiti in je rekel Jezusu: »In kdo je moj bližnji?«

Jezus je odgovoril: »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrtvega in odšli. Primerilo pa se je, da se je vračal po tisti poti domov neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani mimo. Do njega pa je prišel tudi neki Samarijan, ki je bil na potovanju. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. Stopil je k njemu, zлил olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj. Naslednji dan je vzel dva denarija, ju dal gostilničarju in rekel: »Poskrbi zanj, in kar boš več porabil, ti bom nazaj grede povrnil.«

Kaj se ti zdi, kateri od teh treh je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?« Oni je dejal: »Tisti, ki mu je izkazal usmiljenje.« In Jezus mu je rekel: »Pojdi in ti delaj prav tako!«

NAGOVOR

Ob poslušanju zgodbe o usmiljenem Samarijanu se nehote vprašamo: Ali gre za resničen dogodek ali le za priliko, za izmišljeno pripoved? Na poti skozi puščavo med Jeruzalemom in Jeriho, dolgi petindvajset kilometrov, v Jezusovem času ni manjkalo roparjev. Opisan dogodek iz črne kronike izpred dvatisoč let je povsem verjeten.

Krščansko izročilo nam glede te prilike daje pomenljiv odgovor: Da, gre za resnično zgodbo, vendar ne iz tedanje črne kronike, temveč za zgodbo, v kateri je zajeta vsa zgodovina človeštva. Cerkvni očetje so namreč v samotnem popotniku prepoznali človeka, Adama. Izgnan je iz raja, ki ga v priliki označuje mesto Jeruzalem. Mora iti na pot v ta svet, katerega simbol je Jeriha. Razbojniki so človeku sovražne sile, duhovnik predstavlja starozavezno postavo, levit pa preroke. Nobeden od njiju človeka ne odreši.

Šele tujcu, popotnemu Samarijanu, ki pomeni Jezusa Kristusa, se ranjenec v srce zasmili. Obveže in ozdravi mu rane greha in ga povede v gostišče – to je v svojo Cerkev. V njej bo zanj poskrbljeno tudi potem, ko on odide. Samarijan zagotovi, da se vrne - tudi Kristus se bo vrnil ob dovršitvi sveta.

Kristus sam je torej tisti, ki je postal najbolj "bližnji" človeku, ki ga nesreče, trpljenje, strasti in hudobni duh tolikokrat podrejo na tla, oropajo in pustijo napol mrtvega. Kristus je edini zdravnik vseh teh ran. On je skrivnostni Samarijan, ki v svoji ljubezni in usmiljenju do človeka ne pozna mere. Po svoji Cerkvi skrbi zanj celo po svojem odhodu. V rane naših duš vliva vino, ki je njegova sveta kri, ter olje, ki je Očetovo usmiljenje. Sedaj vemo, kdo se skriva za tem plemenitim tujcem brez imena in koga naj bi posnemali, ko nam je naročeno: "Pojdi in tudi ti tako delaj!"

»Kdo je moj bližnji?« je spraševal učitelj postave. Jezusov odgovor nas usmerja onkraj naših razdeljenosti po veri, narodnosti in barvi kože. Pomaga nam prepoznati bližnjega v vsakem človeku, ki je v stiski. To se pri nas v veliki meri tudi dogaja, če pomislimo, koliko pomoči vsako leto zbereta in razdelita Karitas in Rdeči križ. Tudi darovi za misijone so predvsem pomoč ubogim.

Jezusova prilika o usmiljenem Samarijanu je globoko resnična, saj govori o nas. Mora se še uresničiti in utelesiti v našem življenju. Morda zaničujemo tista dva mimoidoča, duhovnika in levita, ki sta iz lagodnosti šla mimo. Toda, ali nismo tudi mi že velikokrat šli mimo in obrnili pogled vstran. Naleteli smo na "napol mrtve", zlomljene, potrte, obupane ljudi, oropane imetja ali dostojanstva, ranjene zaradi človeške hudobije ali od udarca usode, pa smo šli mimo! Samo eden je, ki je vedno "skazoval ljubezen ubogim in bolnim, zapostavljenim in grešnim, in ni prezrl nobene stiske." Samo on "nikoli ni šel mimo", ne da bi pomagal in reševal.

PROŠNJE

Nebeški Oče, po preroku Izaiju nam naročaš, naj razvežemo krivične vezi, nahranimo lačnega, poskrbimo za stiskane. Zato te prosimo:

1. Obvaruj nas, da bi bila naša pobožnost le v lepih besedah in obredih in da bi te častili samo z ustnicami.
2. Naj prepoznamo tvojo navzočnost v vsakem človeku, ki potrebuje našo pomoč.
3. Naj se nikoli ne obračamo proč od ljudi, ki so v stiski.
4. Pošlji nam Duha resnice, naj nas uvede v vso resnico.
5. Naj prepoznamo svoj delež krivde za razdeljenost in upamo proti upanju.
6. Tvoj Duh naj nam pomaga, da bomo občutili bolečino razdeljenosti.

Nebeški Oče, daj nam duha moči, ljubezni in razumnosti, da te bomo iskali in našli tisto edinost, ki jo ti hočeš. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

PETI DAN (ponedeljek, 22. januarja):

**GOSPOD, POMAGAJ NAM, DA BOMO OPAZILI
RANJENE IN JIM PRINESLI UPANJE**

*Stopil je k njemu, zlil olja in vina na njegove rane in jih obvezal
(Lk 10,34)*

UVOD

Prilika o usmiljenem Samarijanu pripoveduje, da je ta tujec stopil k ranjencu, zlil olja in vina na njegove rane in jih obvezal. V tem stavku je nakazana tudi naloga Cerkve in kristjanov v današnjem svetu, ki je najprej ta, da ljudem ne povzročamo ran, potem pa, da ranjenih ne spregledamo in jim rane – telesne ali duševne - oskrbimo in obvežemo.

Berilo: Bog odgovarja (Joel 2,23-27)

Berilo iz Knjige preroka Joela.

GOSPOD je odgovoril in rekel svojemu ljudstvu:

Sinovi sionski, radujte se, veselite se v GOSPODU, svojem Bogu, kajti daje vam jesenskega dežja, kakor je prav, daje vam, da pada dež, jesenski in spomladanski dež, kakor poprej.

Mlatišča bodo polna žita, kadi bodo zvrhane vina in olja.

Povrnil vam bom letine, ki so vam jih požrle kobilice.

Jedli boste, jedli, se sitali in hvalili ime GOSPODA, svojega Boga, ki je čudovito ravnal z vami, in moje ljudstvo ne bo osramočeno na veke.

Spoznali boste, da sem sredi Izraela jaz, da sem jaz, GOSPOD, vaš Bog, in drugega ni, in moje ljudstvo ne bo osramočeno na veke.

Spev z odpevom - Ps 104: Pravo Božje češčenje

Odpev: Nebesa oznanjajo Božjo pravičnost.

Kako veliko je tvojih del, o GOSPOD!
Vsa si naredil z modrostjo,
zemlja je polna tvojih ustvarjenih bitij.
Za živino pusti poganjati travo,
za človekovo delo zelišče,
da pridobiva kruh iz zemlje. *Odpev.*

Vino razveseljuje srce človeku,
da pusti sijati obraze bolj kakor olje,
kruh podpira srce človeku. *Odpev.*

Vsa ta bitja čakajo nate,
da jim daš hrano ob pravem času:
daješ jim, pobirajo,
odpreš svojo roko, nasičena so z dobrinami. *Odpev.*

Skriješ svoje obličje, prestrašijo se;
vzameš jim dih, preminejo,
in se v svoj prah povrnejo;
pošlješ svoj dih, ustvarjena so,
in prenoviš obličje zemlje. *Odpev.*

Aleluja. Ljubite se med seboj. Kdor namreč bližnjega ljubi, je postavo spolnil. Aleluja.

Evangelij: Jezus napoveduje satanov poraz (Mr 3,22-30)

Iz svetega evangelija po Marku.

Tisti čas so pismouki, ki so prišli iz Jeruzalema, govorili o Jezusu: »Od Beelzebula je obseden in s poglavarjem hudih duhov izganja hude duhove.«

Jezus jih je poklical in jim govoril v prilikah: »Kako more satan izganjati satana? In ako je kraljestvo razdeljeno samo v sebi, tako kraljestvo ne more obstati. Ako je hiša sama v sebi razdvojena, ta hiša ne more obstati. Ako se je satan vzdignil zoper sebe in je razdeljen, ne more obstati, ampak ga bo konec.

Nihče ne more priti v hišo močnega in mu ugrabiti opravo, če močnega poprej ne zveže; šele tedaj bo oplnil njegovo hišo.

Resnično, povem vam: Človeškim otrokom bo odpuščeno vse, kar so zagrešili grehov in kletvin, kdor pa izreče kletev zoper Sve-tega Duha, ne dobi odpuščenja nikoli, temveč je kriv večne pre-grehe.« Trdili so namreč: »Od hudega duha je obseden.«

NAGOVOR

Danes smo v svetu priče preganjanju kristjanov, kakršnega še ni bilo, niti v prvih stoletjih krščanstva ne. Zato papež Frančišek go- vori, da je poleg ekumenizma ubogih, svetosti in molitve najpo- membnejši takoimenovani »ekumenizem krvi«. Štiri petine vseh ljudi, ki so preganjani zaradi vere, so kristjani. Niso preganjani kot katoličani, pravoslavni, luterani, ampak kot kristjani. Zato jih nji- hova mučeniška kri ne deli, ampak jih zedinja.

V prvih časih krščanstva je nastal izrek: »Kri mučencev je seme novih kristjanov.« Lahko smo prepričani, da bo tudi kri tolikih da- našnjih mučencev seme in temelj edinosti Kristusovega telesa.

Kdo so ti novi mučenci? To so škofje, duhovniki, druge Bogu posvečene osebe, laiki in družine, ki so preganjani in umorjeni za- radi vere v Kristusa. Z daritvijo življenja dajejo hkrati najvišji do- kaz ljubezni do njega. Zato je papež Frančišek naročil, da se v pri- pravi na sveto leto 2025 zberejo vsa pričevanja o njih, vse njihove zgodbe. S tem izpolnjuje tudi naročilo sv. Janeza Pavla II., da je treba storiti vse, da se ne izgubi ta dragocena dediščina »neznanih bojevnikov za Božjo stvar«.

Naj omenimo zgodbe vsaj nekaterih. Leta 2014 so skrajneži v Siriji umorili nizozemskega jezuita Fransa van der Lugt-a, ki je tam deloval 48 let. Ko je izbruhnila vojna, ni hotel zapustiti svoje župnije in je kot zadnji duhovnik ostal v mestu Homs. Predstojni- kom v Evropo je pisal: »Od več deset tisoč kristjanov jih je tu os- talo samo 66. Kako naj jih pustim same? Ti ljudje so mi dali vse, kar imam. Ko sedaj trpijo, hočem z njimi deliti to trpljenje.«

Vsi se spomnimo prizora, ko so leta 2015 islamski teroristi na

obali Libije umorili 21 koptskih pravoslavnih kristjanov, potem ko so jih oblekli v oranžne zaporniške obleke in jih prisilili na kolena. Njihovo mučeništvo je priznala tudi katoliška Cerkev kot izraz tesne povezanosti z egiptovskimi kristjani.

Nasilje nad kristjani se dogaja tudi v Evropi npr. v Franciji, kjer je bil leta 2016 med sveto mašo pri oltarju umorjen župnik Jacques Hamel v mestu Rouen, leta 2021 pa duhovnik Olivier Maire; slednjega je umoril prosilec za azil iz Ruande, ki je malo prej zanetil tudi požar v stolnici v Nantesu.

Sveti Janez Pavel II. je želel, da vse krščanske cerkve sestavijo skupen seznam mučencev in jih skupaj častijo, tudi številne mučence tega stoletja. Zapisal je: »Tisti, ki verujejo v Kristusa in skupaj stopajo po poti, ki so jo načrtali mučenci, ne morejo ostati razdeljeni, ampak morajo skupaj izpovedovati resnico o križu.«

PROŠNJE

Jezus, v tvojem imenu se pripogne vsako koleno bitij v nebesih, na zemlji in pod zemljo. Ponižno prihajamo predte in te prosimo:

1. Naj ne bo kri tvojih mučencev zaman prelita, ampak naj zedinja kristjane med seboj.
2. Tvoj Sveti Duh naj ozdravi rane sovraštva in maščevanja, ki porajata nasilje.
3. Naj po zgledu usmiljenega Samarijana nikoli ne spregledamo ranjenih na duši ali telesu.
4. Naj se nikoli ne sprijaznimo z razdeljenostjo med kristjani.
5. Daj kristjanom iskreno kesanje za grehe napuha, častihlepnosti in krivičnega razlikovanja.
6. Blagoslavljalj naše brate in sestre v pravoslavni, evangeličanski in binkoštni cerkvi ter drugih krščanskih skupnostih.

Gospod Jezus, svoje upanje postavljamo popolnoma v tvojo molitev za Cerkev, v Očetovo ljubezen in v moč Svetega Duha. Usliši nas v Očetovo slavo, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

ŠESTI DAN (torek, 23. januarja):

GOSPOD, NAJ NAŠE CERKVE POSTANEJO GOSTIŠČA, KI SPREJEMAJO LJUDI V STISKI

*Posadil ga je na svoje živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj
(Lk 10,34)*

UVOD

Eden najlepših izrazov ljubezni do bližnjega je gostoljubnost. »Gojite gostoljubnost,« nam naroča apostol Pavel in se nenehno zahvaljuje ljudem, ki so mu na ta način izkazali ljubezen. Med krščanskimi cerkvami je ravno v tem tednu molitve veliko izrazov dobrohotnega sprejemanja. Pred očmi imamo priliko o usmiljenem Samarijanu, ki je ranjenca posadil na svoje živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj. Plačal je tudi račun za njegovo oskrbo. Jezusovo naročilo »Pojdi in ti delaj prav tako!« nam sprašuje vest.

Berilo: Bog v gosteh pri Abrahamu (1 Mz 18,1-5)

Berilo iz Prve Mojzesove knjige.

GOSPOD se je prikazal Abrahamu pri Mamrejevih hrastih, ko je ob dnevni vročini sedel pred vhodom v šotor. Povzdignil je oči, pogledal in glej, pred njim so stali trije možje. Ko jih je zagledal, jim je stekel naproti od vhoda v šotor in se jim priklonil do tal. Rekel je: »Moj gospod, če sem našel naklonjenost v tvojih očeh, nikar ne hodi mimo svojega služabnika! Naj prinesejo malo vode, da si umijete noge. Potem se spočijte pod drevesom! Jaz pa prinesem kos kruha, da se okrepčate, potem pa lahko greste naprej. Čemu bi sicer prišli mimo svojega služabnika!« Rekli so: »Stori, kakor si rekel!«

Spev z odpevom – Psalm 5

Odpev: Gospod, uravnavaj svojo pot pred mano.

Zares, ti nisi Bog, ki bi se veselil krivičnosti,
hudobni ne more gostovati pri tebi.

Jaz pa po tvoji veliki dobroti
prihajam v tvojo hišo. *Odpev.*

Padam na kolena proti tvojemu svetemu templju
v tvojem strahu.

GOSPOD, vodi me v svoji pravičnosti
zaradi mojih sovražnikov,
uravnavaј svojo pot pred mano. *Odpev.*

A veselijo naj se vsi, ki se zatekajo k tebi,
vekomaj naj vriskajo.

Saj ti, GOSPOD, blagoslavljaš pravičnega,
kakor s ščitom ga kronaš z milostjo. *Odpev.*

**Aleluja. Kdor spolni Božjo voljo, ta mi je brat in sestra in ma-
ti. Aleluja.**

Evangelij: Spolnjevati Božjo voljo (Mr 3,31-35)

Iz svetega evangelija po Marku.

Tedaj pridejo k Jezusu njegova mati in njegovi bratje in ga zunanaj stoječ dajo poklicati. Okoli njega pa je sedela množica, ko so mu rekli: »Glej, tvoja mati in tvoji bratje so zunaj in te iščejo.« Odgovoril jim je: »Kdo je moja mati in kdo so moji bratje?« In ozre se po tistih, ki so sedeli okoli njega, in pravi: »Glejte, moja mati in moji bratje! Kdor namreč spolni Božjo voljo, ta mi je brat in sestra in mati.«

NAGOVOR

Besedila za letošnji teden molitve so pripravili kristjani iz zahodnoafriške države Burkine Faso. Ima ok. 21 milijonov prebivalcev. Dve tretjini je muslimanov, četrtnina je kristjanov, desetina pa jih pripada domačim afriškim verstvom. Burkina Faso je dežela

nasilja in brezpravja. Od leta 2016 dalje je velik del države plen džihadistov, islamskih teroristov. Posledice so: preko tri tisoč mrtvih in skoraj dva milijona razseljenih oseb znotraj države. Krščanske cerkve so še posebej tarča oboroženih napadov. V njih so teroristi med bogoslužjem umorili mnoge duhovnike, pasttorje in katehiste. Zaradi terorizma so morali zapreti večino krščanskih cerkva na severu, vzhodu in severovzhodu dežele.

Papež Frančišek nadaljuje misel svojih predhodnikov in večkrat govori o »ekumenizmu krvi«. V mislih ima neštete kristjane po svetu, ki so žrtve preganjanj. Njihove skupnosti so postale Cerkve mučencev. Skrajneži jih napadajo že zato, ker imajo sveto pismo ali nosijo na sebi verižico s križem. Ne vprašujejo jih, ali so anglikanci, luterani, katoličani ali pravoslavni. Preganjani so, ker so kristjani, čeprav pripadajo različnim skupnostim. Mučeništvo jih torej združuje. Če celo preganjalci gledajo nanje brez razlik, zakaj jih torej delimo in ločujemo mi? Tako papež Frančišek.

Dolg je seznam krščanskih mučencev 20. in 21. stoletja. Prihajajo z vseh celin. Posebej številni so v nekaterih afriških deželah, nadalje v Iraku, Siriji, Iranu, Indiji, Sri Lanki pa tudi v Južni Ameriki. Ne gre samo za posvečene osebe. Mnogo je tudi laikov, ki so umorjeni iz sovraštva do vere.

Vzrok mučeništva niso le fanatični teroristi, ampak tudi vlade v deželah, kjer so kristjani neznatna manjšina. V Severni Koreji oblast še vedno gleda na vero kot na družbeno škodljivo zablodo. Če se kdo v javnosti pokaže kot kristjan, tvega smrtno kazen ali zapor. Takšnih zapornikov naj bi bilo v državi okoli 70 tisoč. Podobne razmere so v Afganistanu, kjer so kristjani v ilegali iz strahu pred talibani, ali na Kitajskem, kjer je verska svoboda samo na papirju.

Papež Frančišek kljub tem bolečim dejstvom neomajno oznanja bratstvo med vsemi ljudmi in verstvi. Čeprav mu hoja povzroča težave, neumorno potuje po svetu, na obrobja sveta in družbe, tudi tja, kjer so kristjani v manjšini. Verjame, da je zblizanje in zedi-

njenje kristjanov Božji načrt, ki pa ne bo uspel brez našega sodelovanja. Pravi, da je za ekumenizem potrebno troje: skupaj hoditi, skupaj moliti in skupaj sodelovati.

PROŠNJE

Nebeški Oče, ti si začetnik vsakega prizadevanja za mir, edinost in spravo. Prosimo te:

1. Daj, da bi z medsebojno gostoljubnostjo odstranjevali predsodke in zamere.
2. Naj naše cerkve postanejo kraji sprejemanja in zavetja za ljudi v stiski.
3. Naj kri nešteti krščanskih mučencev postane seme novih kristjanov.
4. Naj Cerkev povsod v svobodi oznanja evangelij.
5. Poživi v nas milost svetega krsta, ki nas povezuje z drugimi kristjani v dostojanstvu božjih otrok.
6. Daj milost in moč za odpuščanje tistim, ki so doživeli krivice, da bodo notranje ozdraveli.

Nebeški Oče, iz ljubezni do nas si nam poslal svojega Sina in nam v njem vse podaril. V njegovem imenu te prosimo, da nas uslišiš. Po Kristusu, našem Gospodu.

SEDMI DAN (sreda, 24. januarja):

GOSPOD, POKAŽI NAM, KAKO SE ODZVATI NA KLIC BLIŽNJEGA

Jezus mu je rekel: »Kaj se ti zdi, kateri od teh treh je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike?« (Lk 10,36)

UVOD

Apostol Pavel se je srečeval s prvimi delitvami in razkoli v Cerkvi. Povedal pa je tudi, kako se jim izogniti in jih ozdraviti. Njegov recept se glasi: »Imejte v ponižnosti drug drugega za boljšega od sebe.« Kako daleč smo še od uresničevanja tega zlatega pravila v medčloveških odnosih.

Berilo: Ohranjajte edinost v ponižnosti (Flp 2,1-5)

Berilo iz Pisma apostola Pavla Filipljanom.

Bratje in sestre. Če premore kaj opominjanje v Kristusu, če kaj spodbujanje iz ljubezni, če kaj občestvo Duha, če kaj sočustvovanje in usmiljenje, dopolnite moje veselje s tem, da ste istih misli in iste ljubezni, ene duše in enega mišljenja. Ne delajte ničesar iz prepirljivosti in ne iz praznega slavohlepja, ampak imejte v ponižnosti drug drugega za boljšega od sebe. Naj nobeden ne gleda samo nase, temveč tudi na druge. To mislite v sebi, kar je tudi v Kristusu Jezusu.

Spev z odpevom – Ps 10: Zakaj, Gospod, stojiš v daljavi

Odpev: Gospod, ne pozablaj nesrečnih.

Zakaj, Gospod, stojiš v daljavi,

zakaj se skrivaš v času stiske?

Krivični v ošabnosti preganjajo uboge,

naj se ujamejo v nakanah, ki so jih zasnovali. *Odpev.*

Vstani, Gospod Bog! Dvigni svojo roko!
Nikar ne pozabljalj ubogih!
Slabotni se prepušča tebi,
pomočnik si postal siroti. *Odpev.*

Gospod, ti si uslišal hrepenenje ponižnih,
krepiš jim srce, tvoje uho je pozorno,
siroti in zatiranemu deliš pravico,
da ju ne bo več strašil človek, ki je iz zemlje. *Odpev.*

Aleluja. Kdor me ljubi, mojo besedo spolnjuje, moj Oče ga ljubi in bova k njemu prišla. Aleluja.

Evangelij: Jezus seje seme Božje besede (Mr 4,1-20)

Iz svetega evangelija po Marku.

Tisti čas je Jezus spet začel učiti ob morju. Pri njem se je zbrala zelo velika množica, tako da je moral stopiti v čoln in sedeti na morju, vsa množica pa je bila kraj morja na suhem. Učil jih je mnogo reči v prilikah ter jim v svojem nauku govoril: »Poslušajte! Glejte, sejavec je šel sejat. Ko je sejal, je padlo nekaj semena poleg pota in priletele so ptice ter ga pozobale. Drugo je padlo na kamnito zemljo, kjer ni imelo veliko prsti; hitro je pognalo, ker ni imelo globoke zemlje; ko je pa vzšlo sonce, je uvenelo in, ker ni imelo korenine, je usahnilo. Drugo je padlo med trnje in trnje je zrastle in ga zadušilo, da ni obrodilo sadu. Drugo je padlo na dobro zemljo, se razraslo in razvilo ter rodilo in doneslo trideseteren in šestdeseteren in stoteren sad.« Nato je rekel: »Kdor ima ušesa za poslušanje, naj posluša.«

Ko je bil na samem, so ga tisti, ki so bili okrog njega z dvanajsterimi, za priliko vpraševali. Govoril jim je: »Sejavec seje besedo. Ti, pri katerih je beseda vsejana poleg pota, so tisti, pri katerih se beseda seje, a ko jo slišijo, takoj pride satan in vzame vanje vsejano besedo. Ti, pri katerih je seme vsejano na kamnita tla, so tisti, ki besedo, ko jo slišijo, takoj z veseljem sprejmejo, a nimajo

v sebi korenine, ampak so nestanovitni; ko pa potem zaradi besede nastane stiska ali preganjanje, se takoj pohujšajo. Zopet drugi so ti, pri katerih je seme vsejano med trnje: to so tisti, ki so besedo slišali, pa se jim prikradejo svetne skrbi in zapeljivost bogastva in želje po drugih rečeh ter besedo zadušijo, da ostane brez sadu. In ti, ki so seme sprejeli v dobro zemljo, so tisti, ki besedo slišijo in sprejmejo ter obrodijo trideseteren in šestdeseteren in stoteren sad.«

NAGOVOR

Cerkev na Slovenskem vsaj od šestdesetih let prejšnjega stoletja čuti posebno odgovornost za zблиžanje s pravoslavniimi Srbi in Makedonci, ki so v Sloveniji številčno dobro zastopani. V prejšnji skupni državi so zlasti usmiljenke in sestre Svetega Križa z izredno predanostjo služile bolnikom po raznih bolnišnicah in domovih za ostarele po Srbiji in Makedoniji. Nekaj jih tam deluje še danes. Pravoslavni v Makedoniji so bili zelo naklonjeni katoličanom, v Srbiji pa so se prijateljski odnosi gradili po zaslugi slovenskih redovnic. Podobno kot usmiljeni Samarijan tudi one niso gledale na to, kakšne vere je kdo, ampak so nesebično stregle in pomagale vsem.

V Srbiji in Makedoniji so delovali tudi številni slovenski duhovniki. Med prvimi je bil Božji služabnik, škopski škof Janez Gnidovec. On je na »balkanski misijon« pritegnil duhovnika Alojzija Turka, ki je deloval v Makedoniji, nato v Beogradu in je leta 1980 postal beograjski nadškof. Za geslo si je izbral besede: »Ne branim se dela.« Pravoslavni in muslimani so mu menda govorili: »Pridi tudi k nam, tudi mi smo tvoji!«

V začetku leta 1987 je bil za beograjskega nadškofa posvečen dotedanji profesor Franc Perko, ki se je že na teološki fakulteti posvečal ekumenizmu in dialogu. Tudi on se »ni branil dela«, kot njegov predhodnik, še več, imenovanje je sprejel z besedami globoke vere: »Svojemu prijatelju Jezusu ne morem reči ne.« V Beo-

gradu, kjer je nekoč – po krivici obsojen - prestajal dolge mesece v vojaškem zaporu, je sedaj postal pastir katoličanov in priljubljen sogovornik pravoslavnih.

Svoje sile je posvetil cilju, ki ga omenja apostol Pavel: da bi bili kristjani »istih misli in iste ljubezni, ene duše in enega mišljenja«. Zato si je za svoje škofovsko geslo izbral apostolove besede: »Zedinjeni v Duhu.« To misel je izražal tudi njegov škofovski grb: tri reke, ki se stekajo v eno in se zlivajo v trikotnik, ki pomeni tro-edinega Boga.

Nadškof Perko je ob prevzemu škofije v najtežjih časih zaklical zbranim duhovnikom: »Ne boj se, mala čreda!« Sam se je preko težkih izkušenj osvobodil vsakega notranjega in zunanjega strahu. Prepričan je bil v nujnost ekumenskega dialoga. Za edinstvo je molil in delal. Porabil je vsako priložnost, da se je srečal s pravoslavnimi škofi in s patriarhom. Podpiral je gradnjo cerkve svetega Save sredi Beograda. S svojo evangeljsko širino je pridobil pravoslavne brate in pripravil pot svojemu nasledniku, nadškofu Stanislavu Hočevarju.

K hvaležnemu spominu na nadškofa Franca Perka nas vabi beseda iz pisma Hebrejcem: »Spominjajte se svojih predstojnikov, ... glejte konec njih življenja in ravnajte se po njihovi veri« (Heb 13,7).

PROŠNJE

Usmiljeni Bog, naš Stvarnik in Odrešenik, ti veš, kaj potrebujemo, preden te prosimo. Dobrotno se ozri na naše prošnje:

1. Pomagaj nam, da bi imeli v ponižnosti drug drugega za boljšega od sebe.
2. Daj, da bi seme tvoje besede obrodilo bogat sad med verniki drugih cerkva in skupnosti.
3. Naj vztrajno gojimo dialog resnice in ljubezni, srečanj in molitve.

4. Naj po zgledu usmiljenega Samarijana postanemo bližnji trpečim.
5. Sveti Duh, ti nas vodiš k edinosti; daj voditeljem naših cerkva gorečnost v prizadevanju za edinost.
6. Blagoslavljalj naše pravoslavne in evangeličanske brate in sestre ter vernike v drugih krščanskih skupnostih.

Dobri Oče, ozri si se na nizkost Marije, svoje dekle. Ozri se tudi na naše prošnje in jih usliši. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

OSMI DAN (četrtek, 25. januarja):

NAJ BO NAŠE MEDSEBOJNO OBČESTVO ZNAMENJE TVOJEGA KRALJESTVA

Jezus mu je rekel: »Pojdi in ti delaj prav tako!« (Lk 10,37)

UVOD

Teden molitve za edinstvo sklepamo na praznik Spreobrnitve apostola Pavla, ki nam danes naroča: »Tekmujte v medsebojnem spoštovanju.« To pomeni: Bodite prvi, prehitite druge z izrazi spoštovanja, napravite prve korake za medsebojno zблиžanje. Kot nas je Bog ljubil prvi, naj bi ga v tem posnemali in tudi mi prvi izkazovali ljubezen. To nam naroča tudi Jezus v priliki o usmiljenem Samarijanu, ki se konča z naročilom: »Pojdi in ti delaj prav tako!«

Berilo: Pravila krščanskega življenja (Rim 12,9-13)

Berilo iz Pisma apostola Pavla Rimljanom.

Bratje in sestre. Ljubezen naj bo brez hinavščine. Odklanjajte zlo, oklepajte pa se dobrega. Drug drugega ljubite z bratovsko ljubeznijo. Tekmujte v medsebojnem spoštovanju. Ne popuščajte v vnemi, temveč bodite goreči v duhu, služite Gospodu. Veselite se v upanju, potrpite v stiski, vztrajajte v molitvi, bodite soudeleženi v potrebah svetih, gojite gostoljubje.

Spev z odpevom – Ps 41,1–14: Bolnikova tožba in prošnja

Odpev: Blagor človeku, ki misli na slabotnega.

Blagor mu, ki misli na slabotnega,
na dan nesreče ga bo GOSPOD rešil.
GOSPOD ga varuje in ohranja pri življenju,
v deželi je blagrovan. *Odpev.*

»GOSPOD, izkaži mi milost,
ozdravi mojo dušo, zakaj grešil sem zoper tebe.«
Po tem spoznam, da imaš veselje z mano:
da moj sovražnik ne bo vzklikal nad mano. *Odpev.*

Mene pa si zaradi moje popolnosti podpiral,
postavljaš me pred svoje obličje na veke.
Slavljen bodi GOSPOD, Izraelov Bog,
od vekomaj do vekomaj! Amen, amen. *Odpev.*

Aleluja. Pojdite torej in učite vse narode, govori Gospod. Jaz sem z vami vse dni do konca sveta. Aleluja.

Evangelij: Po vsem svetu oznanjujte evangelij (Mr 16,15-18)

Iz svetega evangelija po Marku.

Tisti čas se je Jezus prikazal enajsterim in jim rekel: »Pojdite po vsem svetu in oznanjujte evangelij vsemu stvarstvu. Kdor bo veroval in bo krščen, bo zveličan, kdor pa ne bo veroval, bo pogubljen. Tiste, ki bodo verovali, pa bodo spremljala ta znamenja: v mojem imenu bodo izganjali hude duhove, govorili nove jezike, kače dvigali s tal, in če kaj strupenega izpijejo, jim ne bo škodovalo; na bolnike bodo polagali roke in ti bodo ozdraveli.«

NAGOVOR

»Pojdite po vsem svetu« - s temi besedami Jezus pred vnebohodom razpošlje apostole. Temu klicu so sledili nešteti naši misijonarji pa tudi drugi, ki so delovali zunaj svoje domovine. Včeraj smo že omenili redovnice, duhovnike in škofe, ki so delovali v pravoslavnem okolju v drugih republikah bivše skupne države. Zadnji beograjski nadškof iz Slovenije, monsinjor Stanislav Hočevar, je v Srbiji preživel polnih 22 let. Na to mesto ga je imenoval sveti Janez Pavel II. v svetem letu 2000. Prevezel je vodenje po površini ene največjih škofij na svetu. Po številu katoličanov – tam jih živi kakšnih petnajst tisoč - pa bi jo lahko primerjali kakšni

večji slovenski župniji. Za eno svojih glavnih nalog si je tudi on, podobno kot njegov predhodnik Franc Perko, zadal zблиževanje katoliških in pravoslavnihi kristjanov. »Sredi pravoslavnege sveta želim pričevati o odprtosti Katoliške cerkve za edinost,« je zapisal.

Pomenljive so njegove programske besede za škofovsko službo: »V Beograd sem prišel samo s programom, ki ga je sv. Frančišek Saleški izrazil takole: Ljubiti vsako dušo kot celotno škofijo. Drugega programa nisem imel. Prišel sem, da pričam, da je Bog na strani vsakega človeka; da pričam, da Bog zna šteti samo do ena. To pomeni, da je zanj vsak od nas izjemen, neprimerljiv izvirnik. V Beograd sem prišel z jasno zavestjo, da nimam nikakršne pravice, da pobiram in žanjem, ampak da smem samo sejati. Odtod moje geslo: Služite Gospodu z veseljem.«

Pravi, da je v teh 22 letih doživel veselja v obilni meri, čeprav je doživel tudi grožnje s smrtjo, enako kot njegov predhodnik Perko. Nobenega od njiju to ni prestrašilo, ampak sta to doživela kot potrditev, da sta na pravi poti in da morata na njej vztrajati. Nadškof Stanislav je moral najprej obnoviti škofijsko stavbo, ki je bila močno poškodovana ob bombardiranju. Ob iskanju pomoči, povezovanju s cerkveno in državno oblastjo so se mu odpirala mnoga vrata. Spoznaval je lepoto Cerkve in lepoto odnosov. Posebej sta se povezala s srbskim patriarhom Pavletom. Številne pogovore z njim bo vedno nosil v svojem srcu.

Njegova prva naloga je bila biti pastir in pričevalec katoliški skupnosti, njihov oče, brat in prijatelj. Druga pa, da nadaljuje ekumenski dialog med obema cerkvama.

Lepa je njegova misel, da bomo »v nebesih morali živeti skupaj; ne samo s kristjani različnih cerkva, tudi s sosedi, z nasprotniki ... A zakaj bi čakali na nebesa. Skupaj lahko živimo že tukaj na zemlji – ali pa se temu 'skupaj' skušamo vsaj približevati.«

Ob neki priložnosti mu je pravoslavni študent rekel: »Vi katoličani za nas niste heretiki, krivoverci, ker imate nas Srbe radi. Ker

imate radi pravoslavno Cerkev.« Nadškof je odgovoril, da samo ljubezen omogoča, da nimamo drug drugega za krivoverce. Samo po ljubezni lahko prav vsakega spoznamo in razumemo.

Svoje razmišljanje za tednik Družino je nadškof Stanislav Hočevar sklenil z mislijo: »Smo še čisto na začetku naše ekumen-ske poti. Tudi katoličani še nismo v polni meri dojeli, kaj pomeni edinost. Hoteli bi jo narediti sami, toda edinost ustvarja Sveti Duh.

PROŠNJE

Gospod Jezus, naj se iz naših src in ustnic neprestano dviga tvoja molitev za edinost kristjanov, kakršno ti hočeš. Ob sklepu tedna molitve za edinost te prosimo:

1. Naj katoličani napravimo prve korake za zблиžanje z drugimi kristjani.
2. Daj nam vztrajnosti v molitvi za edinost vseh kristjanov, kakršno ti hočeš in po poteh, kakršne ti izbereš.
3. Poslal si nas oznanjat evangelij vsemu stvarstvu. Naj ne pozabimo preganjanih kristjanov po svetu.
4. Blagoslavljalj naše pravoslavne brate in sestre, ki živijo med nami.
5. Da bi po zgledu Savla, ki je postal apostol Pavel, odložili starega človeka in oblekli novega, ki je pravičen in svet.
6. Daj nam pripravljenost za nenehno spreobrnjenje, brez katerega ni edinosti.

Nebeški Oče, ti veš, kaj tvoji otroci potrebujemo na svojem zemeljskem romanju. Nakloni nam, kar nam bo v blagoslov. Po Kristusu, našem Gospodu.

EKUMENSKO BESEDNO BOGOSLUŽJE

Napotki za pripravo bogoslužja

Letošnje ekumensko bogoslužje je pripravila skupina predstavnikov različnih krščanskih tradicij v Burkini Faso. Pri tem ji je pomagala krajevna skupnost Chemin Neuf (CCN).

Izbiro bibličnih in liturgičnih besedil je narekovala podoba usmiljenega Samarijana iz prilike (Lk 10,25-37). V njej Jezus ponazori, kaj pomeni ljubiti bližnjega, kar naroča že starozavezna zapoved: »Ljubi GOSPODA, svojega Boga ... in svojega bližnjega kakor samega sebe« (5 Mz 6,5 in 3 Mz 19,18b).

Za pripravo bogoslužja potrebujemo več predmetov. Ko se verniki zbirajo (Medsebojna podelitev Božje ljubezni), lahko uporabimo bučo⁵ ali posodo z vodo. Ob začetku ministranti ali pomočniki prinašajo bučo (ali posodo) v ospredje svetišča. Medtem bralec navzočim izreče dobrodošlico. Član gostujoče skupnosti ponudi vodo iz buče predstavnikom drugih skupnosti. To se lahko dogaja tudi ob vhodu v cerkev. Po tem obredu dobrodošlice se voditelji bogoslužja in predstavniki skupnosti pridružijo sprevodu, ki ga spremlja petje ali orgelska igra.

Prostor je lahko okrašen s šopkom raznobarvnega cvetja, ki kaže na bogastvo Božje ljubezni in na različnost Božjega ljudstva. Predstavniki cerkva lahko cvetje prinašajo s seboj in ga postavijo v večjo vazo.

Besedila, ki so namenjena »Voditelju«, se lahko razdelijo med več voditeljev, isto velja za bralce.

Bučo (posodo) z vodo ob sklepu prinesejo v ospredje, ko voditelj moli besede odslovitve. Blagoslov lahko skupaj podelijo predstavniki različnih cerkva.

⁵ Buča (calabash, kalebasa, buča vodnjača) je posušen in izvotljen sad drevesa *calabash*. Rabijo jo kot posodo za hrano in pijačo.

Potek bogoslužja

Zbiranje in medsebojna podelitev Božje ljubezni

Bralec: V Burkini Faso se rabi buča vodnjača ali primerna posoda z vodo za to, da v njej ponudijo gostom vodo, ko utrujeni prispejo s potovanja. S tem jim izrazijo dobrodošlico, gostoljubnost in občestvo. Ko se obiskovalec pokrepča, se lahko začne pogovor in gost pove namen svojega obiska.

Ko se zbiramo in začenjamo molitev, vam tudi mi izražamo dobrodošlico s požirkom vode, podobno kot je to storil Abraham, ko je sprejel tri obiskovalce in jim ponudil vodo.

Eden iz gostujoče skupnosti predstavnikom drugih cerkva postrežejo z vodo iz buče. Ko so vsi postreženi, bučo odnesejo v ospredje. Voditelji bogoslužja se uvrstijo v sprevod. Medtem je pesem ali orgelska igra.

Povabilo k molitvi

Voditelj: V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. - Amen.

Zbrani smo kot bratje in sestre k molitvi za vidno edinost kristjanov. V središču našega bogoslužja je zgodba o usmiljenem Samarijanu, ki vsebuje Božje povabilo, da bi ljubili Boga in bližnjega kakor sami sebe.

Pripravimo se na srečanje z Bogom ljubezni z zahvalo in veseljem in spomnimo se njegove zapovedi ljubezni.

Vsi: Slava tebi, Oče, ker se nam razodevaš po svojem stvarstvu in kličeš vse ljudi, da bi živeli v tvoji navzočnosti.
Slava tebi, Jezus Kristus,
ker se vsega podarjaš vsakemu od nas in nas vabiš, da delamo isto.
Slava tebi, Sveti Duh,
ker nas zbiraš v ljubezni in edinosti.
Slava tebi, Bog Ljubezni,
po katerem smo ustvarjeni, odrešeni in zedinjeni. - Amen

Pesem

Slavljenje in zahvale

Bralec: Obrnimo srca k Bogu in ga slavimo:

Slavimo te, Gospod, ker si v naša srca vlil svojo ljubezen, da ne bi nikoli izgubili upanja. S svojo ljubeznijo nas rešuješ strahu in obvezuješ naša ranjena srca. Slavimo te zaradi vseh žensk in moških, ki sejejo semena ljubezni in upanja za svoje bližnje širom po svetu.

Vsi: **Gospod, slavimo Te.**

Bralec: Večni Bog, hvala ti, ker si nam podaril Jezusa, svojega Sina, Odrešenika vseh ljudi. Hvala ti za milost spreobrnjenja in za vsa semena vere, upanja in ljubezni med vsemi ljudstvi. Hvala ti za vero, ki smo jo prejeli od apostolov, za Jezusovo molitev za edinost in za to, da si nam prinesel veselo novico o odrešenju.

Vsi: **Gospod, zahvaljujemo se Ti.**

Bralec: Bog ljubezni, molimo te zaradi tvoje velikodušne ljubezni do vseh ljudi, ki je tako popolna, da je ne moremo dojeti. V njej ni nobenega razlikovanja glede na raso, spol ali družbeni položaj. Molimo te, ker si iz ljubezni poslal na svet svojega Sina Jezusa Kristusa in naše življenje še na prej napolnjuješ s svojo ljubeznijo po Svetem Duhu.

Vsi: **Gospod, molimo Te.**

Priznanje grehov

Voditelj: O Bog, prihajamo predte in ti priznavamo svoje grehe:

Bralec: Ko smo iskali srečo brez Boga in se nismo menili za zapoved ljubezni, smo se obračali proč od Boga in od bližnjega. Sebičnost in želje po posedovanju in nadzorovanju drugih nas ločujejo od Boga.

Tihota

Bralec: Usmiljeni Bog:

Vsi: **Odpusti nam in ozdravi nas.**

Bralec: Zakrknili smo svoja srca in se slepili. Ob pomanjkanju sočutja ne vidimo več Jezusa v ljudeh, ki so drugačni od nas.

Tihota

Bralec: Usmiljeni Bog:

Vsi: **Odpusti nam in ozdravi nas.**

Bralec: Nismo odprli svojih src in duha neskončni in brezpogojni Božji ljubezni do vseh ljudi. Ker smo se zaprli pred to ljubeznijo, v svet vstopa tema sebičnosti, nasilja, brezbriznosti in nesmisla.

Tihota

Bralec: Usmiljeni Bog:

Vsi: **Odpusti nam in ozdravi nas.**

Bralec: Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, ki si ga poslal ob polnosti časov, da je odrešil vse stvarstvo, usmili se nas, odpusti nam grehe in spremeni nas po svojem Svetem Duhu.

Vsi: **Slava Bogu, ki ga enoglasno slavimo.**

Trisagion⁶

Vsi: **Sveti Bog! Sveti močni! Sveti nesmrtni, usmili se nas!**

Berilo: Bog v gosteh pri Abrahamu (1 Mz 18,1-8)

⁶ »Trisagion« (»Trikrat sveti« - vzklik Božji svetosti) je ena najstarejših krščanskih molitev in redna sestavina bogočastja tako vzhodne kot zahodne Cerkve. Obstaja izročilo, da je te besede prvi izrekel Nikodem, ko je snemal Jezusovo mrtvo telo s križa.

Berilo iz Prve Mojzesove knjige.

GOSPOD se je prikazal Abrahamu pri Mamrejevih hrastih, ko je ob dnevni vročini sedel pred vhodom v šotor. Povzdignil je oči, pogledal in glej, pred njim so stali trije možje. Ko jih je zagledal, jim je stekel naproti od vhoda v šotor in se jim priklonil do tal. Rekel je: »Moj gospod, če sem našel naklonjenost v tvojih očeh, nikar ne hodi mimo svojega služabnika! Naj prinesejo malo vode, da si umijete noge. Potem se spočijte pod drevesom! Jaz pa prinesem kos kruha, da se okrepčate, potem pa lahko greste naprej. Čemu bi sicer prišli mimo svojega služabnika!« Rekli so: »Stori, kakor si rekel!« - Abraham je pohitel v šotor k Sari in rekel: »Hitro vzemi tri merice boljše moke, zamesi jo in speci kolače!« Potem je Abraham tekkel k živini. Vzel je mlado in lepo tele in ga dal hlapcu; ta ga je hitro pripravil. Vzel je masla in mleka ter tele, ki ga je bil pripravil, in vse to položil prednje. Stal je pri njih pod drevesom in so jedli.

Spev z odpevom – Ps 138: Zahvala za Božjo dobroto in zvestobo

*Odpev: **Gospod, ko sem klical, si me uslišal.***

Bralec: Zahvaljujem se ti z vsem svojim srcem,
vpričo angelov ti prepevam.
Padam na kolena k tvojemu svetemu templju
in se zahvaljujem tvojemu imenu
za tvojo dobroto in tvojo zvestobo,
ker si nadvse poveličal svoje ime in svojo obljubo.

*Vsi: **Gospod, ko sem klical, si me uslišal.***

Bralec: Na dan, ko sem klical, si me uslišal,
povečal si moč v moji duši.
GOSPOD, vsi kralji na zemlji te bodo slavili,
ker so slišali izreke tvojih ust.

*Vsi: **Gospod, ko sem klical, si me uslišal.***

Bralec: Peli bodo o GOSPODOVIH poteh,
kajti velika je GOSPODOVA slava.
Zakaj GOSPOD je vzvišen in vidi nizkega,
ošabnega pa spozna od daleč.

Vsi: **Gospod, ko sem klical, si me uslišal.**

Bralec: Če hodim sredi stiske, me ohranjaš pri življenju.
Zoper jezo mojih sovražnikov izteguješ svojo roko
in tvoja desnica mi pomaga.
GOSPOD bo izpolnil načrt v moje dobro.
GOSPOD, tvoja dobrotja traja na veke,
ne zapústi dela svojih rok.

Vsi: **Gospod, ko sem klical, si me uslišal.**

Bralec: Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.
Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vekomaj. Amen.

Vsi: **Gospod, ko sem klical, si me uslišal.**

Evangelij: Usmiljeni Samarijan (Lk 10,25-37)

Iz svetega evangelija po Luku.

Tedaj je vstal neki učitelj postave, in da bi Jezusa preizkušal, mu je rekel: »Učitelj, kaj naj storim, da dosežem večno življenje?« On pa mu je dejal: »Kaj je pisano v postavi? Kako bereš?« Ta je odgovoril: »*Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, z vso dušo, z vso močjo in z vsem mišljenjem, in svojega bližnjega kakor sama tega sebe.*« »Prav si odgovoril,« mu je rekel, »to delaj in boš živel.« Ta pa je hotel sebe opravičiti in je rekel Jezusu: »In kdo je moj bližnji?«

Jezus je odgovoril: »Neki človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnike. Ti so ga slekli, pretepli, pustili napol mrtvega in odšli. Primerilo pa se je, da se je vračal po tisti poti domov neki duhovnik; videl ga je in šel po drugi strani mimo. Podobno je tudi levit, ki je prišel na tisti kraj in ga videl, šel po drugi strani

mimo. Do njega pa je prišel tudi neki Samarijan, ki je bil na poto-
vanju. Ko ga je zagledal, se mu je zasmilil. Stopil je k njemu, zлил
olja in vina na njegove rane in jih obvezal. Posadil ga je na svoje
živinče, ga peljal v gostišče in poskrbel zanj. Naslednji dan je vzel
dva denarija, ju dal gostilničarju in rekel: »Poskrbi zanj, in kar boš
več porabil, ti bom nazaj grede povrnil.«

Kaj se ti zdi, kateri od teh treh je bil bližnji tistemu, ki je padel
med razbojnike?« Oni je dejal: »Tisti, ki mu je izkazal usmilje-
nje.« In Jezus mu je rekel: »Pojdi in ti delaj prav tako!«

Pesem

Nagovor

Pesem ali nekaj trenutkov tihote

Pritrditev ljubezni

*(naslanja se na Pavlovo Hvalnico ljubezni 1 Kor 13; izmenoma
bereta dva bralca)*

- Prvi bralec: Lahko bi govoril človeške in angelske jezike, a če
ne bi imel ljubezni, bi bil le brneč bron ali zveneče
cimbale.
- Drugi bralec: Lahko bi imel dar preroštva in bi poznal vse skriv-
nosti in imel vse spoznanje. Lahko bi imel vso vero,
da bi gore prestavljal, a če ne bi imel ljubezni, ni-
sem nič.
- Prvi bralec: Lahko bi razdal vse svoje imetje, da bi nahranil lač-
ne, lahko bi izročil svoje telo, da bi zgorel, a če ne
bi imel ljubezni, mi nič ne koristi.
- Drugi bralec: Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni
nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje,
ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega.
- Prvi bralec: Ljubezen se ne veseli krivice, veseli pa se resnice.

Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane.

Drugi bralec: Ljubezen nikoli ne mine. Kaj pa preroštva? Prenehala bodo. In jeziki? Umolknili bodo. In spoznanje? Prešlo bo.

Vsi: **Ostane to troje: vera, upanje in ljubezen. Največja od teh pa je ljubezen.**

Pesem

(pred pesmijo ali po njej lahko navzoče povabimo k darovanju za določen dober namen)

Prošnje

Voditelj: Božja beseda nas je povabila, da bi ljubili Boga in bližnjega kakor sami sebe. Obnovimo svojo zavezanost temu klicu. Ljubezen naj okrepi edinost med kristjani.

Bralec: Z vsem srcem želimo ostajati v Božji ljubezni in po milosti vztrajati v ljubezni do bližnjega. - Bog brezmejne ljubezni, naj vsi ljudje spoznajo tvoje neskončno usmiljenje in verujejo, da nas želiš napolniti s svojo ljubeznijo.

Vsi: **Napolni nas s svojo ljubeznijo. Zedini nas v sebi.**

Bralec: Svoje molitve pridružujemo Jezusovi molitvi, ki je molil za edinost vseh, ki hodijo za njim. - Bog, ki ustvarjaš občestvo med nami, naj delamo za tvojo večjo slavo in širimo veselo novico o odrešenju vseh ljudi.

Vsi: **Napolni nas s svojo ljubeznijo. Zedini nas v sebi.**

Bralec: Naša srca so strta, ker je na svetu toliko zmede in delitev. - Bog, ti nas ozdravljaš. Razkropljeni smo kot ovce brez pastirja. Prosimo te, zberi nas v eno samo čredo. Poživi nas s svojim Svetim Duhom in nas vnovič razpošlji po dva in dva, da bomo luč sveta in sol zemlje.

Vsi: **Napolni nas s svojo ljubeznijo. Zedini nas v sebi.**

Bralec: Naš svet je ranjen zaradi terorizma in vsakovrstnega nasilja. Milijoni ljudi so prisiljeni, da zapuščajo svoj dom in iščejo zavetje in varnost. - Bog gostoljubnosti, daj nam milost, da bomo sposobni sprejeti tujca, pozdraviti njegove rane in mu solidarno pomagati. Naj bomo prijazni in usmiljeni. Naj vedno ravnamo s svojimi sestrami in brati tako, kakor ti ravnaš z nami.

Vsi: **Napolni nas s svojo ljubeznijo. Zedini nas v sebi.**

Bralec: Pogosto v svoji slabosti in strahu gremo po drugi strani mimo in se obrnemo proč od ljudi, ki potrebujejo našo pomoč. - Močni Bog, odpri naša srca, da bomo doživeli dolžino, širino, visočino in globino tvoje ljubezni. Tako te bomo bolj ljubili in naše bližnje kakor sami sebe.

Vsi: **Napolni nas s svojo ljubeznijo. Zedini nas v sebi.**

Očenaš

Voditelj: Kot otroci enega in edinega Boga molimo, kakor nas je naučil Jezus Kristus.

Vsi: **Oče naš...**

Pesem

Sklepna molitev

Voditelj: Gospod Jezus, molil si, da bi bili vsi eno.
Prosimo te za edinstvo kristjanov,
kakršno ti hočeš in po poteh, ki jih ti določiš.
Tvoj Duh naj nam da,
da bomo občutili bolečino razdeljenosti,
prepoznali naš greh in upali proti upanju. Amen.⁷

⁷ To molitev za edinstvo kristjanov vsak dan molijo v skupnosti *Nova pot (Chemin Neuf)*.

Odslovitev in blagoslov

(Eden od voditeljev ali sodelujočih vzame bučo ali posodo z vodo in jo drži dvignjeno. Medtem voditelj govori:)

Voditelj: Okrepčali smo se z vodo življenja.
Odločimo se, da bomo ljubili Boga in bližnjega kakor sami sebe,
ko nas zedinja Kristus in poživlja Sveti Duh.

Vsi: Skupaj zmoremo storiti vse. Torej storimo! Amen.

Voditelj: Blagoslovi naj vas Gospod in vas varuje.

Vsi: Amen.

Voditelj: Razjasni naj svoj obraz nad vami in vam bodi milostljiv.

Vsi: Amen.

Voditelj: Obrne naj svoje obličje k vam in vam da svoj mir.

Vsi: Amen.

Pesem

EKUMENSKI POLOŽAJ V BURKINI FASO⁸

Ko so krščanske cerkve v Burkini Faso začutile večjo nujnost edinstnosti, so se oblikovala različna telesa, predvsem *Zveza evangelijskih (Evangelical) cerkva in misijonov* (FEME), ki jo vodi pastor Henri Yie, ter *Svet evangelijskih cerkva, misijonov in služb* (CEMMEB). Ta Svet sestavlja skupina protestantskih cerkva, ki niso članice FEME in jo vodi pastor Karim Zongo, ki pripada *Mednarodni cerkvi v Ouagadougou*. Naj omenimo še *Združenje reformiranih evangelijskih cerkva Burkiné Faso*, ki mu predseduje pastor Moumouni Ouédraogo. Gre za nedavno ustanovljeno povezavo krajevnih cerkva, ki je članica več širših afriških in svetovnih združenj, tudi Svetovnega sveta cerkva.

Kar zadeva Katoliško cerkev omenjamo redno zasedanje Škofovske konference Burkiné-Nigerja februarja 2014 na temo ekumenizma. Udeležile so se ga tudi *Božje skupnosti (Assemblies of God)*. Ob tej priložnosti so ustanovili škofovsko komisijo za ekumenski dialog. Njena naloga je bila preučevati različne cerkvene skupnosti, ki so navzoče v Burkini Faso ter možnosti za recepcijo dokumenta iz Lime (*Krst, evharistija in cerkvene službe*), ki ga je izdelala *Komisija za vero in cerkveno ureditev* pri Svetovnem svetu cerkva. Raziskava se je osredotočala na medsebjno priznavanje krsta ter na druge naloge. Leta 2017 je *Narodno središče kardinala Paula Zoungrana* objavilo povzetek te raziskave.

V kristjanih sta živa zavest in želja, da bi odkrili svojo edinost v Kristusu. Cerkve v Burkini Faso se zavedajo, da delitve med kristjani niso samo rana na telesu Cerkve, ampak ranijo tudi Kristusa in nas kristjane. Gradili so mostove in se - enako kot vesoljna Katoliška cerkev - »nepreklicno odločili, da stopijo na pot ekumenskega iskanja ter s tem prisluhnili Gospodovemu Duhu«.⁹

⁸ Za objavo besedila v celoti odgovarja uredniška skupina v Burkini Faso, ki je napravila osnutke besedil za obhajanje Tedna molitve za edinost 2024.

⁹ Janez Pavel II., Okrožnica *Da bi bili eno*, št. 3.

Področja ekumenskega dialoga

Cerkve sodelujejo med seboj z namenom, da bi pospešile ekumenski dialog. K temu spada pobuda Svetopisemske družbe za prevajanje Svetega pisma, da bi to postalo dostopno v različnih jezikih, ki se govorijo v deželi. Sveta pisma delijo ljudem v »Dneh biblije« ali »Mesecu biblije«.

V Tednu molitve za edinost, ki je duša ekumenskega delovanja v Burkini Faso, zaživi »duhovni ekumenizem«. V teh dneh nekatere župnije skupaj pripravijo koncerte. Katoliška cerkev in druge skupnosti priznavajo krst drugih krščanskih denominacij, ki krščujejo z vodo ob uporabi trojiškega (trinitaričnega) obrazca. Sadovi ekumenskega dialoga se kažejo na področju bibličnega sodelovanja in v medsebojni dobroti.

Nekatere težave

Pri pospeševanju edinosti se srečujemo z naslednjimi težavami: premajhna motivacija in navdušenje; ustaljene drže, ki jih navdihuje strah; medsebojno sumničenje in nezaupanje; pomanjkanje oseb, ki bi bile usposobljene za ekumensko delo; vprašanje reprezentativnosti; vprašanje medsebojnega priznavanja krsta; odsotnost foruma, ki bi se posvečal teološkemu dialogu in skupni pripravi na sklepanje mešanih porok.

Ob teh težavah se cerkve in krščanske veroizpovedi v Burkini Faso sprašujejo podobno, ko se je spraševal papež Janez Pavel II.: »Kako dolga je pot, ki nas še ločuje od onega blagoslovljenega dne, ko bo dosežena polna edinost v veri in bomo lahko skupaj v složnosti obhajati sveto Gospodovo evharistijo?«¹⁰

¹⁰ Janez Pavel II., Okrožnica *Da bi bili eno*, št. 77.

Znamenja upanja

Možen je napredek v smeri tesnejših odnosov med cerkvami in k medsebojni spravi. Nekaj primerov: poglobitev in skupna priprava Tedna molitve za edinost ter drugih ekumenskih molitev in opravil; vljudnostni obiski med cerkvami; prevajanje uradnih besedil o ekumenizmu; vzgoja vernikov v ekumenskem duhu; sprejemanje izkušenj skupnosti *nove poti* (*Communauté du Chemin Neuf*), ki jih ta skupnost ima pri pripravi na poroko in pri spremljanju parov različne veroizpovedi ter pri medsebojni podelitvi duhovnih izkušenj. Cerkve naj v svojih pastoralnih programih načrtujejo ekumenske pobude in skrbijo za ekumensko vzgojo pastoralnih delavcev in vseh vernikov. Za pristen ekumenski dialog, ki poteka brez irenizma,¹¹ je potrebno resnično duhovno, pastoralno in cerkvenostno spreobrnjenje. Edinost kristjanov, ki ima svoj poslednji izvir in cilj v ljubezni Očeta, Sina in Svetega Duha, je milost, ki jo moramo v molitvi izprositi od Boga.

¹¹ Irenizem je duhovno razpoloženje, pri katerem kdo mirno tolerira velike in nesprejemljive zmote za ceno miru.

PREDSTAVITEV SKUPNOSTI *NOVA POT*

Skupnost *Nova pot* (*Chemin Neuf - CCN*) je katoliška skupnost, ki živi ekumensko poklicanost. Nastala je leta 1973 v Lyonu in se je razširila na vse celine. Kot nekatere druge skupnosti se navdihuje ob dinamiki 2. vatikanskega koncila. Korenine ima v izročilu sv. Ignacija Lojolskega in v izkustvu karizmatične preнове (Prenove v Duhu). Zakonski pari, posvečeni bratje in sestre, ženske in moški iz različnih dežel in kultur so se odločili za to »avanturo«, da v skupnosti hodijo za Kristusom. Ko živijo v istem kraju ali pod isto streho, dnevno izkušajo, da se vse, kar imajo, pomnoži, če to med seboj delijo. V tej podelitvi postajajo še bolj bratje in sestre. Na ponižni poti skupnega življenja doživljajo, da jih medsebojne različice bogatijo, še posebej takrat, ko je potrebno napraviti korak sprave. Središče skupnosti je obhajanje bogoslužja (praznovanje) in veselje, ki se poraja iz življenja v občestvu.

Skupnost šteje 2.400 članov, ki živijo v 30 deželah, v 80 škofijah. Štiristo članov živi posvečeno samsko življenje, med njimi je 120 duhovnikov. Ustanovitelj skupnosti je oče Laurent Fabre. Leta 2016 ga je kot voditelj skupnosti nasledil oče François Michon. V Burkini Faso živi ok. sedemdeset zavzetih članov. Pretežno so to poročeni pari, pa tudi duhovniki in posvečene sestre (za več informacij gl. <https://www.chemin-neuf.fr> or <http://bf.chemin-neuf.org>).

Poklicanost skupnosti *Nova pot* je ekumenska: »Da bi bili eno« (Jn 17,21). »Upamo si verjeti v vidno edinost Cerkve. Prejeli smo klic, da z vsemi močmi delamo za to edinost« (*Konstitucije*, str. 20). Jezus je prvi molil za edinost in člani Skupnosti si to molitev privzemajo za svojo. »Vse, kar lahko naredimo skupaj, zares naredimo skupaj.« Skupnega življenja se udeležujejo tako katoličani kot protestanti, evangelikalni kristjani, binkoštniki, pravoslavni in anglikanci in skupaj opravljajo svoje poslanstvo. S tem želijo pričevati o ljubezni nebeškega Očeta do vseh njegovih otrok. Na tej poti nudijo različne oblike ekumenske vzgoje. Želijo,

da se v to delo vključujejo ne le posamezniki, ampak tudi njihove cerkve. Tako se spletajo med cerkvami močne medsebojne vezi.

V skupnosti *Nova pot* je v navadi vsakdanje bogoslužje za edinost kristjanov. Pri njem prosijo Jezusa, da jim po delovanju Svetega Duha da »občutiti bolečino needinosti«. To ponazorijo takole: dva člana na čelu sprevoda prineseta na oltar prazen kelih in prazno pateno v znamenje naše razdeljenosti in greha ločitve. Medtem navzoči prosijo za milost, da bi »upali proti upanju« in verovali, da bomo nekoč vsi združeni okoli iste mize in bomo skupaj lomili kruh in to delali »v moj spomin«, kot je rekel Jezus (Lk 22,19). Med sprevodom pojejo psalm 121(122), ki kliče v spomin potovanja ali romanje v sveto mesto Jeruzalem in obljubo edinosti: »Veselil sem se, ko so mi rekli: 'V GOSPODOVO hišo pojdemo.'«... Pri bogoslužju zmolijo tudi naslednjo molitev, ki se navdihuje ob molitvi očeta Paula Couturierja, pobudnika obhajanja Tedna molitve za edinost kristjanov:

*Gospod Jezus, molil si, da bi bili vsi eno.
Prosimo te za edinost kristjanov,
kakršno ti hočeš in po poteh, ki jih ti določiš.
Tvoj Duh naj nam da,
da bomo občutili bolečino razdeljenosti,
prepoznali naš greh in upali proti upanju. Amen.*

MOLITEV ZA EDINOST

Gospod Jezus, na večer, preden si umrl za nas, si molil,
da bi bili vsi Tvoji učenci popolnoma eno,
kakor Ti v Očetu in Oče v Tebi.

Daj, da bomo živo začutili, kako velika nezvestoba do Tebe
je naša razdeljenost.

Daj nam iskrenosti, da bomo priznali in obžalovali
ravnodušnost, nezaupanje in medsebojno nenaklonjenost,
ki se morda skrivajo v nas.

Daj nam poguma, da bomo vse to izkoreninili.

Nakloni nam, da se vsi zedinimo v Tebi,

da bi se iz naših src in ustnic neprestano dvigala Tvoja molitev
za edinost kristjanov, kakršno Ti hočeš.

V tebi, ki si popolna Ljubezen, naj najdemo Pot,

ki vodi do edinosti v poslušnosti Tvoji Ljubezni in Resnici. Amen.

* * *

MOLITEV,

ki so jo slovenski škofje potrdili za člane Apostolstva sv. Cirila in Metoda:

O Bog, ki si nas po svetih bratih Cirilu in Metodu poklical k edinosti
vere, zedini vse kristjane v svoji sveti Cerkvi. Naj bomo v češčenju
troedinega Boga vsi narodi na zemlji združeni, kakor so združeni
Božji izvoljenci v nebesih. To te prosimo po zasluženju Jezusa Kri-
stusa, po priprošnji prečiste Device Marije, sv. Cirila in Metoda, sv.
Leopolda Mandiča in vseh svetnikov. Amen.

Oče naš... Zdrava Marija... Slava Očetu...

Sveta Devica Marija, prosi za nas!

Sveta brata Ciril in Metod, prosita za nas!

Blaženi Anton Martin Slomšek, prosi za nas!